

POLITECHNIKA KRAKOWSKA

1945-1970

**ZC
16**

**WYDZIAŁ
INŻYNIERSTWA
WODNEGO**

Prof.
Cyt. 65
Jom.
Mag

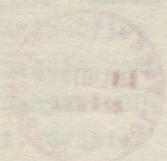
Biblioteka Politechniki Krakowskiej

1000022221

POLITECHNIKA KRAKOWSKA

1945 - 1970

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA WODNEGO

KOLEGIUM REDAKCYJNE WYDAWNICTW POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

Jan Wątorski - przewodniczący

**KOMISJA WYDAWNICZA KOMITETU OBCHODU 25-LECIA
POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ**

Bohdan Lisowski - przewodniczący

KOORDYNATOR PRAC REDAKCYJNYCH

Jan Dworaczek

REDAKCJA MERYTORYCZNA

Feliks Szwed

**Jerzy Ratomski /noty biograficzne, wykaz pracowników nauki/
Janina Chodacka /wykaz absolwentów/**

OPRACOWANIE REDAKCYJNE

Stanisław Gawor

DZIAŁ REDAKCYJNY POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

44346

Wykonano w Powielarniach i Introligatorniach Politechniki Krakowskiej. Nakład 300+25 egz. Ark.druk. 5,25. Papier piśmieniowy kl.III - 70x100 - 70 g. Oddano do składu 29.VI.1970 r. Podpisano do druku 4.IX.1970 r. Druk ukończono we wrześniu 1970r.

Zam. 1147/70

D-8/786

2367/70

1. ROZWÓJ WYDZIAŁU I JEGO KATEDR

Organizacyjne i dydaktyczne zaczątki Wydziału Budownictwa Wodnego sięgają roku 1945 i związane są z dziejami wydziałów politechnicznych AGH, ściślej - z historią Wydziału Inżynierii tej uczelni. Wydział ten już w roku 1945 obejmował następujące Oddziały: Lądowy, Wodny, Geodezyjny oraz Lądowy - Sekcja Kolejowa. Studia na tym Wydziale opierały się początkowo na jednolitym planie czteroletnim: we wrześniu 1948 roku wprowadzony został nowy, dwustopniowy program nauczania, obejmujący 3-letnie studia inżynierskie i 2-letnie magisterskie. Już od roku 1951/52 na 3 roku studiów inżynierskich na Oddziale Wodnym wprowadzono trzy sekcje specjalizacyjne: Regulacji Rzek i Budowy Kanałów, Budowy Zapór i Zakładów o Sile Wodnej oraz Hydrologii Technicznej.

Historia samodzielnego Wydziału Budownictwa Wodnego rozpoczęła się 21 sierpnia 1953 roku. W dniu tym wydane zostało zarządzenie Ministra Szkolnictwa Wyższego w sprawie zmian organizacyjnych Akademii Górniczo-Hutniczej^{x/}, wprowadzające m. in. w miejsce dotychczasowego Wydziału Inżynierii AGH dwa wydziały: Wydział Budownictwa Lądowego i Wydział Budownictwa Wodnego. W skład tego ostatniego weszło 6 katedr: 1/ Geodezji z Zakładem o tej samej nazwie, 2/ Regulacji Rzek i Budowy Kanałów /z Zakładami: Regulacji Rzek i Budowy Kanałów oraz Hydrauliki/, 3/ Budowy Zapór i Siłowni Wodnych /z Zakładami: Budowy Zapór i Siłowni Wodnych oraz Hydrologii/, 4/ Mechaniki Gruntów i Fundamentowania /z Zakładami: Mechaniki Gruntów oraz Fundamentowania/, 5/ Geometrii Wykreślnej z Zakładem o tej samej nazwie i 6/ Ekonomii Politycznej z Zakładem o tej samej nazwie.

^{x/} Dz.U. PRL, Nr A-79 z 31.VIII.1953 .

7 lipca 1954 roku Wydział Budownictwa Wodnego stał się częścią nowo utworzonej Politechniki Krakowskiej. W jej ramach prowadził początkowo jedną specjalizację: w zakresie budownictwa wodnego śródlądowego. Drugą specjalizację - budownictwo wodno-melioracyjne - wprowadzono od roku akad. 1959/60.

1 października 1962 roku powołano - decyzją Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego - dwa nowe Zakłady: Zakład Perspektywy Malarzkiej w Katedrze Geometrii Wykreślnej oraz Zakład Zasobów i Eksploatacji Wód Podziemnych w Katedrze Budowy Zapór i Siłowni Wodnych. Na podstawie tej samej decyzji przemianowano dotychczasowy Zakład Hydrauliki na Zakład Hydrauliki i Hydromechaniki.

W sierpniu 1963 roku Wydział powiększył się o dwie nowe katedry, kreowane Zarządzeniem Ministra Szkolnictwa Wyższego: Katedrę Melioracji Wodnych i Katedrę Dynamiki Budowli. W czerwcu 1966 roku utworzona została Katedra Geologii Inżynierskiej, a dotychczasowa Katedra Regulacji Rzek i Budowy Kanałów otrzymano nową nazwę: Katedra Regulacji Rzek i Budowy Dróg Wodnych.

1 lutego 1966 roku weszło w życie Zarządzenie Ministra Szkolnictwa Wyższego, tworzące w ramach Wydziału Budownictwa Wodnego Wieczorowe Studium Zawodowe /do chwili obecnej dyplom inżyniera uzyskało na nim 27 osób/. 1 sierpnia 1967 roku zostaje powołana ostatnia z istniejących dziś na Wydziale katedr: Katedra Wodoociągów i Kanalizacji z Zakładami: Zaopatrzenia w Wodę i Usuwania Ścieków oraz Technologii i Biologii Wód i Ścieków. W związku z utworzeniem tej Katedry wprowadzono od roku akad. 1968/69 trzecią z kolei specjalizację: Zaopatrzenia w Wodę i Usuwania Ścieków według programu Inżynierii Sanitarnej.

W lipcu 1967 roku Wydziałowi przyznano uprawnienia do nadawania stopni naukowych doktora nauk technicznych z dyscyplin naukowych, wchodzących w zakres budownictwa wodnego. Pierwsza publiczna obrona pracy doktorskiej odbyła się w czerwcu 1968 r. Aktualnie na Wydziale otwartych jest 9 przewodów doktorskich.

Obecna obsada Wydziału: 1 profesor zwyczajny, 4 profesorów nadzwyczajnych, 11 docentów / w tym 7 doktorów habilitowanych/, 22 adiunktów z doktoratem / w tym 1 habilitowany/, 24 starszych asystentów / w tym 1 z doktoratem/, 9 asystentów, 4 starszych wy-

kładowców, 7 wykładowców, 27 pracowników naukowo-technicznych, 3 pracowników administracyjnych, 17 pracowników Zakładów Doświadczalnych.

Do roku 1969 Wydział na studiach dziennych ukończyło ogółem 696 absolwentów, w tym dyplomy magistra inżyniera uzyskało 597 osób, dyplomy inżyniera - 99 osób, a studia magisterskie eksternistyczne ukończyły 3 osoby.

W ramach działalności naukowej na Wydziale organizowane były sesje naukowe oraz konferencje, z których najważniejsze to:

- a/ Sesja naukowa poświęcona 15-leciu Wydziału Budownictwa Wodnego Politechniki Krakowskiej /listopad 1960/ na temat "Zasoby wodne Polski i ich gospodarcze wykorzystanie";
- b/ Konferencja poświęcona metodyce obliczeń hydrologicznych, która odbyła się w lutym 1962;
- c/ Sesja naukowa poświęcona zagadnieniom ujęć wód podziemnych, która odbyła się w maju 1962;
- d/ Sesja naukowa, zorganizowana we wrześniu 1964 w ramach uroczystości jubileuszowych 600-lecia UJ pod hasłem: "Postęp techniczny wykładnikiem prac naukowo-badawczych";
- e/ Ogólnopolskie seminarium na temat: "Zasady badań modelowych w budownictwie wodnym", które odbyło się w czerwcu 1965;
- f/ Międzynarodowa sesja naukowa zorganizowana w ramach działalności Instytutu Normalizacji RWPG - 1967;
- g/ Seminarium: "Wpływ piętrzenia rzek na wody podziemne w sąsiedztwie stopni wodnych" - maj 1969.

Na Wydziale prowadzi się od roku 1968 ciągle seminarium pt.: "Problemy budownictwa wodnego Polski Południowej". W jego ramach ogłoszono dotychczas 5 referatów. Wydział utrzymuje kontakty naukowe z ośrodkami zagranicznymi, jak:

- 1/ Międzynarodowe Stowarzyszenie Badań Hydraulicznych AJRH,
- 2/ L' Ecole Nationale Supérieure d'Electrotechnique, d'Electronique et d'Hydraulique w Tuluzie,
- 3/ Laboratorium Mechaniki Płynów-Uniwersytet w Grenoble,
- 4/ Laboratorium Hydrauliki-Uniwersytet w Belgradzie,
- 5/ Technische Universität Dresden,

- 6/ World Meteorological Organisation w Genewie, - -
- 7/ Gruziński Politechniczny Instytut im. W.I. Lenina w Tbilisi,
- 8/ Moskowskij Inżynieryjno-Stroitelnyj Instytut im. W.W. Kujbyszewa,
- 9/ Pracownia Dynamiki INCERC București,
- 10/ Pracownia Badań Konstrukcji - Epitestudományi Interet -Budapest,
- 11/ Instytut Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej - Czechosłowacka Akademia Nauk,
- 12/ Pracownia Analizy Naprężeń - Schweiss Institut Halle,
- 13/ Pracownia Badań Dynamicznych - Building Research Station,
- 14/ Komisja Pomiarów i Badań Konstrukcji RILEM /Paryż/,
- 15/ Komisja Budowli Wieżowych /IASS/ Madryt,
- 16/ Komisja W.C. 23 /obliczenia konstrukcji/ CIB Rotterdam,
- 17/ Komisja Techniczna TC-98 /obciążenie i drgania konstrukcji/ ISO /Londyn/.

Na Wydziale działają koła naukowe, zrzeszające studentów, którzy przez wykonywanie szeregu badań i prac przydatnych dla gospodarki naszego województwa podnoszą i zdobywają kwalifikacje zawodowe. Koła naukowe są prowadzone przez Katedry:

1. Regulacji Rzek i Budowy Dróg Wodnych, 2. Zapór i Siłowni Wodnych, 3. Mechaniki Gruntów i Fundamentowania, 4. Dynamiki Budowli, 5. Melioracji Wodnych, 6. Wodociągów i Kanalizacji (od lutego 1970).

Początkowo katedry Wydziału zajmowały część pomieszczeń w głównym gmachu przy ul. Warszawskiej 24. W roku 1964 Wydział przeniósł się do przeznaczanego specjalnie dla jego potrzeb gmachu. Ponieważ ilość pomieszczeń nie zaspokaja istniejących potrzeb, w styczniu 1969 rozpoczęto budowę ryzalitu, który ma ten problem rozwiązać.

Stałą wytyczną dla zadań Wydziału stanowi specyfika potrzeb regionów podgórskiego i górskiego Polski Południowej. Niezależnie od kierunku badań naukowych, Wydział szkoli kadry specjalistów zdolnych do projektowania, wykonywania i racjonalnej eksploatacji urządzeń wodnych. Wydział Budownictwa Wodnego od chwili jego powstania dążył do takiej struktury organizacyjnej, by mógł rozwiązać jak najlepiej wymienione zadania.

KATEDRA GEODEZJI

Katedra /pierwotna nazwa: Katedra Miernictwa I/została kreowana na Wydz. Inżynierii wydziałów politechnicznych AGH w roku akad. 1945/46. Jej kierownictwo objął b. kier. II Katedry Miernictwa Politechniki Lwowskiej, prof. dr inż. Edmund Wilczkiewicz który został równocześnie powołany na dziekana Wydziału. Ze Lwowa przybyli też w r. 1945 pierwsi pracownicy Katedry, wśród nich mgr inż. Mieczysław Wrona i Michał Szczepaniak.

Trudności lokalowe i związane z tym przenoszenie Katedry -/z Domu Technika przy ul. Straszewskiego do gmachu AGH, następnie do budynku "Oleandry", wreszcie do obecnej siedziby przy ul. Warszawskiej/ utrudniały rozwinięcie prawidłowej działalności dydaktycznej i naukowej. Praca dydaktyczna natrafiała też w okresie początkowym na szczególne trudności z powodu braku sprzętu geodezyjnego. Załącznikiem obecnego, nowoczesnego instrumentarium geodezyjnego Katedry było kilka bardzo wysłużonych przyrządów, uzyskanych w darze od poszczególnych instytucji i osób prywatnych.

Działalność dydaktyczną prowadziła Katedra w dwóch zakresach. Pierwszy - to nauka geodezji dla studentów Wydz. Inżynierii, przyszłych inżynierów budownictwa lądowego i wodnego, drugi - to zajęcia dydaktyczne dla przyszłych inżynierów geodetów, kształconych na Oddziale Mierniczym tego Wydziału. W tym zakresie Katedra prowadziła zajęcia z fotogrametrii, instrumentoznawstwa i rachunku wyrównawczego. Były to równocześnie główne kierunki prac naukowo-badawczych pracowników Katedry.

Prof. Wilczkiewicz, którego zainteresowania badawcze koncentrowały się na fotogrametrii /opublikowany przez Niego w r. 1930 podręcznik był jednym z pierwszych tego rodzaju w Polsce/ kontynuował badania rozpoczęte we Lwowie. Niestety, Jego śmierć w roku 1946 pozbawiła naukę polską wybitnego teoretyka i pierwszego konstruktora przyrządów fotogrametrycznych.

Kierownictwo Katedry objął jego najbliższy współpracownik mgr inż. Mieczysław Wrona /mianowany prof. nadzw. w r. 1959/. Zapom-

czątkowane przez jego poprzednika prace badawcze były kontynuowane, w wyniku czego powstały opracowania projektów konstrukcji trzech instrumentów, a to: krótkoogniskowego przetwornika /M.Wrona/, pełnoautomatycznego przetwornika /M.Kowalski i T. Bodnar/ oraz aeroprojektora /M.Kowalski przy współpracy M.Szczepaniaka/.

Gdy w 1953 r. w miejsce Wydziału Inżynierii AGH powstały Wydziały Budownictwa Lądowego i Budownictwa Wodnego Politechniki Krakowskiej, zlikwidowano Oddział Mierniczy b. Wydz. Inżynierii, a katedry specjalistyczne, działające na Oddziale Mierniczym tego Wydziału zostały przeniesione na Wydz. Geodezji Górniczej AGH. Na nowo utworzonej Politechnice pozostała tylko Kat. Miernictwa I, zmieniając nazwę na: Katedra Geodezji. Przyporządkowano ją Wydziałowi Budownictwa Wodnego. W związku z tą reorganizacją zlikwidowano w Katedrze przedmioty prowadzone na b. Oddziale Mierniczym, pozostawiając wykład geodezji na obu nowo utworzonych Wydziałach Budownictwa. Skrypt "Geodezja cz.I." /A.Łoś/ i "Atlas do ćwiczeń z geodezji" /M.Kowalski/ reprezentują pomoce dydaktyczne, opracowane w tym czasie przez pracowników Katedry dla studentów kierunków budowlanych.

W latach 1955-1961 Katedra wykazuje znamiona pewnego spadku prężności. Do innych katedr czy też uczelni odchodzi trzech doświadczonych pracowników naukowych. W r. 1961 zmarł prof.M.Wrona.

Na stanowisko kierownika Katedry został przeniesiony służbowo z Wydziału Geodezji Górniczej AGH dr inż. Zbigniew Skąpski /mianowany w 1967 r. docentem etat./ . Należało na nowo skompletować kadrę naukowo-dydaktyczną, co było tym pilniejsze, iż obciążenie dydaktyczne Katedry stale rosło, w r. 1961-1962 przy ok.300 studentach wynosiło ok. 3 tys. godzin, w roku 1969-1970 osiągnęło ok. 4 tys. godzin przy stanie liczbowym ok. 500 studentów ze studium dziennego, wieczorowego i zaocznego. Sukcesywnie angażowana kadra, rekrutująca się z absolwentów Wydz. Geodezji Górn. AGH, była zmuszona przezwyciężać duże trudności. Dowodem, że młodzi pracownicy potrafili należycie opanować swoje obowiązki, jest fakt powierzenia im corocznie odpowiedzialnych funkcji opiekunów grup studenckich / w r. 1969-70 - 3 osoby/. Znakomitą okazję do doskonalenia kwalifikacji dydaktyczno-wychowawczych stwarzają mie-

siężne praktyki wakacyjne dla studentów, obsługiwane przez Katedrę. Organizuje się je w terenie, a prace wykonane przez studentów w ramach praktyk są dostosowane do jego potrzeb i nieodpłatnie przekazywane do dyspozycji władzom. Ich wartość wynosi co roku ok. 250 tys. zł, a pracownicy naukowcy Katedry ponoszą odpowiedzialność za ich poziom techniczny.

W okresie 1962-69 r. pracownicy Katedry ogłosili drukiem 30 artykułów i referatów. Tematyka tych opracowań dotyczy:

- a/ problemów geodezyjnych badań ruchów terenu i budowli pod wpływem zmian poziomu wód podziemnych, odkształceń i przemieszczeń budowli inżynierskich oraz dokładności montażu wysokich konstrukcji wielkopłytowych i szkieletowych /14 publikacji/;
- b/ problemów z dziedziny geodezji inżynieryjno-przemysł., w szczególności z zastosowań nowoczesnych metod i przyrządów w pomiarach /12 publikacji/;
- c/ problemów ekonomiki i organizacji geodezji /4 publ./.

Za dorobek twórczy Katedry uznać także trzeba 5 projektów urządzeń specjalnych, mających zastosowanie w obserwacjach geodezyjnych, z których 2 zostały przez urząd patentowy zatwierdzone jako wynalazki pracownicze, a 3 dalsze są w toku weryfikacji. Niezależnie od tego w latach 1962-69 wykonano na zlecenie różnych jednostek gospodarki uspołecznionej 12 prac, zakwalifikowanych jako naukowo-badawcze /np. prototypowa stalowa konstrukcja bezryglowa w dwóch siedemnastopiętrowych budynkach Osiedla XX-lecia w Krakowie/. W 1967 r. ukończono 3-letnie badania ruchów pionowych terenu i budynków pod wpływem zmian poziomu wód podziemnych na obszarze m. Krakowa, spowodowanych piętrzeniem Wisły i działaniem bariery studzien odwadniających. W 1965 r. wykonano badania dokładności montażu wybranych budowli wielkopłytowych w Krakowie. W 1963 r. Katedra wykonała nadziemną i podziemną inwentaryzację geodezyjną staromiejskiego bloku mieszkalnego Krakowa dla celów konserwatorskich. Przeprowadzono też kilkadziesiąt drobnych prac nietypowych, o charakterze geodezyjnym, dla wszystkich uczelni Krakowa. Sporo prac tego typu wykonano w ramach czynów społecznych.

Aktualna problematyka badawcza Katedry: sporządzanie podkładów geodezyjnych, reambulacja podkładów istniejących, systematyczna kontrola odkształceń i osiadań urządzeń i obiektów wodnych.

Nagrody Rektora, przyznawane pracownikom Katedry z różnych okazji, świadczą o docenianiu przez Władze Uczelni ich wysiłków w realizacji zadań naukowo-badawczych i dydaktyczno-wychowawczych.

KATEDRA REGULACJI RZEK I BUDOWY DRÓG WODNYCH

Historycznie wywodzi się z Katedry Budownictwa Wodnego I, która de facto powstała w kwietniu 1945, de iure - 31.III.1947 r. Organizatorem i pierwszym Kierownikiem Katedry został prof. dr inż. Włodzimierz Roniewicz. Początkowo posiadała ona skromne pomieszczenia na "Oleandrach", w roku 1948 otrzymała pomieszczenia przy ul. Warszawskiej 24.

Po utworzeniu Wydziału Budownictwa Wodnego Katedra została włączona do tego Wydziału i otrzymała nową nazwę: Katedra Regulacji Rzek i Budowy Kanałów. Równocześnie w jej ramach utworzono Zakłady: Regulacji Rzek i Budowy Kanałów oraz Hydrauliki. Kierownikiem tego ostatniego został z-ca prof. mgr inż. Feliks Szwed.

Z chwilą utworzenia Politechniki, Katedra wraz z całym Wydziałem weszła w jej skład. W tym okresie rozpoczyna się tworzenie laboratorium wodnego Katedry /z siedzibą w jej piwnicach/. Dokumentację sporządzili asystenci: mgr inż. F.Schaefer i mgr inż. W. Wielgus. Liczne kłopoty z kredytami i materiałami sprawiły, że dopiero w r. 1956/57 można było przystąpić w nim do prowadzenia ćwiczeń laboratoryjnych ze studentami.

W kwietniu 1956 r. zmarł dotychczasowy kier. Katedry oraz zginął tragicznie w Tatrach st. asystent, mgr inż. Henryk Czarnocki. Obowiązki kierownika Katedry przejął z-ca prof. F.Szwed. W listopadzie 1956 r. powołano na to stanowisko prof. dra inż. Mariana Czerwińskiego, kier. Kat. Bud. Wodnego Wydz. Melioracji Wodnych WSR w Krakowie. W październiku 1961 r. kierownictwo Katedry przejął ponownie i pełni tę funkcję do dziś z-ca prof. mgr inż. Feliks Szwed.

Pierwszymi pracownikami Katedry byli: adiunkt mgr inż. Stanisław Hajduk oraz st. asystent mgr inż. Mieczysław Barbacki. Aktualna obsada Katedry przedstawia się następująco: 2 samodzielnych prac. naukowych, 7 pomocniczych prac. nauk., 2 prac. Zakładów Doświadczalnych, 5 prac. naukowo-technicznych.

W okresie od 1945 r. Katedra wydała ogółem 337 tematów prac dyplomowych. Szereg opracowań dypl. zostało wykorzystanych przez zainteresowane ich tematyką instytucje, jak: Okręgowe Zarządy Wodne w Krakowie i Opolu, DOKP w Krakowie i inne.

W działalności naukowo-badawczej Katedry wyróżnić należy prace, wynikające z zakresu zainteresowań poszczególnych pracowników, Oto niektóre z nich: "Zagadnienia ruchu nieustalonego wody w gruncie w warunkach oddziaływania piętrenia w rzece na stan wód gruntowych w terenach przybrzeżnych"; "Zagadnienia modelowania zjawisk hydraulicznych z uwzględnieniem modelowania matematycznego"; "Problemy związane z dynamiką przepływu w korytach naturalnych"; "Zagadnienia falowania grawitacyjnego w obszarze małych głębokości" i inne.

Druga grupa prac nauk.-bad., to realizacje, wynikające z konkretnych zapotrzebowań jednostek gospodarki narodowej. Z wielu prac tego zakresu wymienimy najważniejsze: "Studium stosunków wodnych na terenie miasta Nysy"; "Rozwiązanie zagadnienia odwodnienia i zaopatrzenia w wodę kombinatu Gipsowego "Dolina Nidy"; "Studia nad zaopatrzeniem w wodę miasta Brzegu n. Odrą"; "Koncepcja zabezpieczenia przed falowaniem brzegów w zbiornikach w otoczeniu zamków w Niedzicy i Czorsztynie"; "Określenie maksymalnego dopływu wód gruntowych do szybu zachodniego Kopalni "Mysłowice"; "Opracowanie zasad projektowania cyklonowych komór reakcyjnych odżelaziaczy wody w wyniku badań modelowych takiej komory dla uzdatniania wody w ujęciu wodociągowym dla Poznania" i inne. Poza wymienionymi, w Katedrze wykonywano również prace typu naukowo-usługowego, nie wymagające procesu badawczego, podejmowane także na zamówienia przemysłu.

Wyrazem działalności naukowej Katedry są również publikacje w formie artykułów i rozpraw /65, w tym 3 skrypty/. Pracownicy Katedry biorą aktywny udział w konferencjach naukowych w kraju i za granicą, przygotowują referaty i studia. M. in. doc. dr inż.

B. Kordas przedstawił na kolejnych międzynarodowych kongresach hydraulicznych 6 referatów.

Katedra współpracuje z Instytutem Budownictwa Wodnego PAN w Gdańsku oraz z Instytutem Gospodarki Wodnej w Warszawie. Utrzymuje też kontakty zagraniczne z placówkami naukowymi w Grenoble, Tuluzie i Belgradzie.

Pracownicy Katedry biorą aktywny udział w pracach społecznych jako członkowie szeregu Komisji Senackich i Wydziałowych oraz działacze organizacji społeczno-politycznych. M. in. kier. Katedry jest członkiem Kom. Gosp. Wodnej WRN w Krakowie, doc. dr B. Kordas - członkiem Kom. Gosp. Wodnej KW·PZPR w Krakowie. Szereg pracowników Katedry wykonało nieodpłatnie prace dla różnych instytucji.

Aktualna problematyka badawcza Katedry: zagadnienia wchodzące w zakres dynamiki koryt naturalnych ze szczególnym uwzględnieniem zmian, wywołanych budowlami pletzącymi. Zagadnienia dynamiki wód podziemnych, procesy wzajemnego oddziaływania rzeki i sąsiadujących z nią utworów wodonośnych. Modelowe badania zjawisk hydraulicznych. Optymalizacja rozwiązań w zakresie gospodarki wodnej.

Uzyskane odznaczenia: doc. dr inż. F. Szwed - Złoty Krzyż Zasługi i Medal X-lecia, mgr inż. F. Schaefer - Srebrny Krzyż Zasługi, St. Prokop - Srebrny Krzyż Zasługi. Szereg pracowników Katedry otrzymało nagrody i wyróżnienia rektorskie.

KATEDRA BUDOWY ZAPÓR I SIŁOWNI WODNYCH

Katedra kontynuuje działalność dawnej Katedry Budownictwa Wodnego II, która została utworzona wraz z Wydz. Inżynierii wydziałów politechnicznych AGH. Obecną nazwę nosi od 1953 roku, od utworzenia dwóch samodzielnych Wydziałów: Budownictwa Lądowego i Budownictwa Wodnego. W tymże roku powstają w Katedrze dwa Zakłady: Budowy Zapór i Siłowni Wodnych oraz Hydrologii. W 1962 powstał jeszcze trzeci zakład: Zasobów i Eksploatacji Wód Podziemnych. W latach 1957-62 wspólnie z Centralą PIHM wybudowano w Stró-

ży k. Myślenie Hydrologiczną Stacją Badawczą. Od 1965 r. jest ona w wyłącznej dyspozycji Katedry.

Od początku do 1956 r. kierownikiem Katedry był prof. zw. dr inż. Romuald Rosłoński - specjalista w zakresie hydrogeologii /zyskał sobie miano ojca hydrogeologii polskiej/, oraz zbiorników i zakładów o sile wodnej. Działalnością swoją i autorytetem nadał Katedrze dużą rangę. Po jego śmierci, w styczniu 1956 r. kierownictwo Katedry przejął doc. dr inż. Zbigniew Kajetanowicz, będący wówczas kierownikiem oddziału PIHM w Krakowie. W Katedrze rozpoczął pracę jeszcze w 1951 r. jako wykładowca i już od 1954 r. de facto kierował nią w zastępstwie chorego prof. Rosłońskiego. Jako specjalista z zakresu hydrologii i gospodarki wodnej przyczynił się do znacznego rozwoju tych kierunków, dbał też o rozwój młodej kadry naukowej /do stopnia doktora doprowadził 6 pracowników Wydziału/. W 1965 r. przeszedł w stan spoczynku.

Obowiązki kierownika Katedry powierzono drowi inż. Arturowi Wieczystemu, pracownikowi Katedry od 1955 r., specjalizującemu się w zakresie hydrogeologii, kontynuatorowi prac rozpoczętych przez prof. Rosłońskiego. W 1966 r. opiekę nad Katedrą przejmuje czasowo w związku z urlopem dra Wieczystego doc. dr inż. Julian Pałka. W październiku 1966 r. obejmuje Katedrę, prowadząc ją do dziś, prof. dr inż. Mieczysław Zajbert, specjalista z zakresu hydrotechniki i gospodarki wodnej, wieloletni praktyk w zakresie projektowania i wykonawstwa /dyr. d.s.naukowych w Inst. Gosp. Wodnej w Warszawie/.

W 1967 r. Katedra ustala swój skład, zatrudniając 16 osób, w tym 1 docenta, 4 adiunktów, 1 wykładowcę, 2 st. asystentów, 1 asystenta nauk.-bad., 2 asystentów nauk.-techn., 1 pracownika inżynierskiego i 1 administracyjnego. Działają 3 Zakłady Naukowe i terenowa stacja badawcza. Zakład Bud. Zapór i Siłowni Wod. prowadzi dr inż. Jerzy Sobczak, Zakład Hydrologii - doc. dr inż. Bolesław Osuch, Zasobów i Eksploatacji Wód Podziemnych - doc. dr inż. Artur Wieczysty.

Obciążenie Katedry waha się w granicach 1500-2200 godzin w roku, liczba studentów, kształcących się w Katedrze - w granicach 38 - 199. Jedną z form kształcenia i wychowania jest Koło Nau-

kowe, działające przy Katedrze w latach 1952 - 56 i od 1959 -dotychczas. W pracach Koła bierze udział od 6 do 20 studentów rocznie.

Od r. 1956 wykonano w ramach katedralnych prac zleconych przez Gospodarstwa Pomocnicze Polit. Krak. 104 prace naukowo-badawcze z zakresu badania zasobowości w wodę ziół i cieków, gospodarki wodnej, stateczności i konstrukcji budowli hydrotechnicznych. Wykonano też w tym czasie 155 prac naukowo-usługowych na zlecenie instytucji gospodarczych. Pracownicy naukowci Katedry opublikowali łącznie 7 rozpraw, 100 artykułów /w tym 19 ze współautorami/, 2 skrypty, 2 podręczniki /współautorstwo/. Katedra zorganizowała 4 sesje naukowe: w 1962 r., w 1965 r. /wspólnie z MPWiK w Krakowie/, w 1967 r. /wspólnie z RN m.Krakowa/ i w 1969 r. /wspólnie z IGW w Warszawie/.

Najważniejsze osiągnięcia w zakresie prac nauk.-badawczych: Badania możliwości zaopatrzenia w wodę osiedli bieszczadzkich /1956-57/; Prace nad uporządkowaniem zaopatrzenia w wodę Zakładów Tworzyw Sztucznych w Pustkowie /1956-59/; Studium ujęcia wody z Soły dla Bielska-Białej /1961-69/; Analiza zasobów wodnych źródeł i potoków w powiatach N.Sącz, Limanowa i Żywiec /1961-68/; Badania stateczności stoków zapór w Rożnowie i Czchowie /1967-68/; Studium zapory ziemnej wraz z częścią przelewową w Cedzynie na Lubrzance k.Kielc; Zasady gospodarki wodą w zakładach przemysłowych; Umocnienie skarp, pozostających pod wpływem falowania, konstrukcje redukujące nawiewy fal; Optymalizacja gospodarki wodnej za pomocą zbiorników.

Katedra stale współpracuje z Instytutem Gospodarki Wodnej w Warszawie. Wiele prac badawczych wykonuje się społecznie. Oto niektóre z nich: Operat hydrologiczny zasobów wód powierzchniowych województwa opolskiego /Kajetanowicz, Mizgalewicz, Osuch -1957r./; Operat na temat ujęć wodnych m.Proszowic /Osuch - 1966 r./; Analiza możliwości adaptacji zalewu nowohuckiego dla celów kąpielowych /Osuch - 1966 r./; Opracowanie koncepcji kąpieliska miejskiego w Pinczowie /Osuch - 1966 r./ i inne.

Aktualna problematyka badawcza Katedry: opracowanie koncepcji technicznych zabudowy dorzecza dla zagospodarowania wodnego. Ba-

danie i opracowywanie umocnień zapór wodnych. Rozwiązywanie zagadnień technicznej strony eksploatacji budowli piętrzących. Opracowywanie bilansów wodnych i podstaw hydrologicznych dla projektowania budownictwa wodnego. Prognozowanie stanów wód podziemnych w sąsiedztwie stopni piętrzących. Badanie zasobów wód podziemnych.

Szereg pracowników Katedry posiada odznaczenia państwowe i odznaki organizacji społecznych. Nagrody Rektora za wybitne osiągnięcia naukowe otrzymali: J.Sobczak, B.Osuch, A.Wieczysty, B.Budziłło, T.Lubowiecka, J.Mizgalewicz, a za wybitne osiągnięcia pedagogiczne: J.Mizgalewicz, B.Osuch i A.Wieczysty.

KATEDRA MECHANIKI GRUNTÓW I FUNDAMENTOWANIA

Katedra; obejmująca Zakłady: Mechaniki Gruntów oraz Fundamentowania, została powołana na Wydz.Inżynierii AGH w 1953 r. Jej kierownictwo powierzono z-cy prof. mgrowi inż.Pawłowi Żmijewskiemu /w 1959 r. otrzymał on nominację na stanowisko docenta etat. i spełniał te obowiązki do września 1961 r., zmarł w 1962 r./ W początkowym okresie głównymi współpracownikami Katedry byli: z-ca prof.mgr Wojciech Pogany, adiunkt mgr inż. Stanisław Hajduk oraz st.asystent mgr inż. Michał Żukowski /obecnie doc. Politechniki Łódzkiej/. W miarę rozwoju Katedry zespół jej pracowników stopniowo się zwiększał.

Do września 1961 r. pracownicy Katedry, oprócz prowadzenia zajęć dydaktycznych na obu Wydziałach Budownictwa, brali też udział - przedstawiając referaty - w ogólnopolskich konferencjach Mechaniki Gruntów i Fundamentowania: w Gdańsku /1955 r./ i w Krakowie /1960 r./, a także w sesji Wydziału Budownictwa Wodnego Politechniki Krakowskiej z okazji XV-lecia PRL /1960 r./. Ponadto ogłosili drukiem kilkanaście prac i wykonali kilkadziesiąt opracowań naukowo-badawczych w ramach Gospodarstw Pomocniczych. W roku 1960 przystąpiono do organizacji laboratorium naukowego w pomieszczeniach piwnicy budynku głównego.

W 1961 r. doc. P.Żmijewski przeszedł do WSR w Krakowie, a kierownictwo Katedry /do września 1962 r./ przejął doc. dr Andrzej

Oberc, przeniesiony służbowo z AGH. W tym okresie utworzono Zakład Geologii Inż., który miał zostać w przyszłości przekształcony w samodzielną katedrę, co też nastąpiło w roku 1966. W kwietniu 1962 r. utworzono przy Katedrze ekipę wiertniczą pod kierownictwem mgra inż. Zbigniewa Szwabowicza.

W październiku 1962 r. Katedrę obejmuje obecny jej kierownik, doc. dr inż. Julian Pałka /obecnie: prof. dr habil./przeniesiony służbowo z Politechniki Śląskiej. Pod jego kierownictwem następuje poważny rozwój Katedry, wyrażający się zarówno w zwiększeniu liczby pracowników dydaktycznych i naukowo-technicznych jak, i we wzroście ilości ukończonych prac naukowo-badawczych i rozszerzeniu ich zakresu tematycznego. Zwiększyła się także aparatura badawcza Katedry.

W roku 1963 ukończono 25 prac naukowo-badawczych. Pracownicy Katedry brali udział w III Ogólnopolskiej Konferencji Mechaniki Gruntów i Fundamentowania w Rzeszowie. W 1964 r. 2 pracownicy Katedry - mgr inż. K. Pietrzyk i mgr inż. Z. Żmudziński - obronili prace doktorskie. Opracowano 37 prac naukowo-badawczych. Pracownicy Katedry brali udział w Międzynarodowym Seminarium Mechaniki Gruntów i Fundamentowania w Łodzi. Utworzono Koło Naukowe Studentów. W roku 1965 Katedra otrzymała nowe pomieszczenia /w budynku Wydziału/, co dało możliwość zorganizowania laboratorium dydaktycznego oraz nowego laboratorium naukowo-badawczego. Ukończono 31 prac naukowo-badawczych. W roku 1966 nastąpiła likwidacja laboratorium w piwnicach budynku głównego. Zakończono 23 prace naukowo-badawcze. Przeprowadzono dla pracowników inż.-techn. PPRK w Krakowie oraz PG w Katowicach kursy z nowoczesnych metod wzmocnienia i badania gruntów. W roku 1967 pracownicy Katedry brali udział w IV Ogólnopolskiej Konferencji Mechaniki Gruntów i Fundamentowania we Wrocławiu, mgr inż. Z. Wójtowicz obronił pracę doktorską. Ukończono kolejne 22 prace naukowo-badawcze. W roku 1968 utworzono przy Katedrze pracownię izotopową pod kier. mgra inż. J. Domskiego. Opracowano ogółem 29 prac naukowo-badawczych. Pracę doktorską obronił mgr Z. Cerowski. W maju odbyła się w Katedrze sesja wyjazdowa Sekcji Mechaniki Gruntów i Fundamentowania KIL PAN, poświęcona dorobkowi naukowemu pracowników Katedry, który zos-

tał wysoko oceniony. Przeprowadzono badania pracy agregatu AB-II do wierceń wibracyjno-udarowych. W r. 1969 zawarto umowę na długoterminową współpracę z BPS Hutnictwa "Biprostal" na prace geotechniczne, związane z rozbudową Huty im. B. Bieruta w Częstochowie. Przeprowadzono dalsze badania pracy agregatu AB-II. Wykonano ogółem 22 prace naukowo-badawcze.

W latach 1964-69 Katedra prowadziła prace dyplomowe 37 absolwentów Wydziału, wiele z nich zostało wykorzystanych przez jednostki gospodarki narodowej. Studenckie Koło Naukowe zorganizowało 5 obozów i uzyskało dyplomy za udział w akcjach "Limanowa 68" i "Dąbrowa Tarnowska 69". Od 1966 r. pracownicy Katedry prowadzili i nadal prowadzą wykłady i ćwiczenia na WSI w Rzeszowie i w Kielcach oraz na WSR w Krakowie.

Katedra utrzymuje stałe kontakty z odpowiednimi instytutami i katedrami w Moskwie, Budapeszcie, Dreźnie i Lipsku.

Do najważniejszych opracowań Katedry zaliczyć trzeba: Badania gruntów metodą ultradźwiękową; Fundamenty stopowo-palowe; Urządzenie do wierceń badawczych w gruntach /patent-prof. J. Pałka/; Urządzenie do pomiarów parametrów wód gruntowych i powierzchniowych /prof. J. Pałka, mgr inż. J. Domski-patent/; Urządzenie do badania mechanicznych właściwości gruntów /prof. J. Pałka, mgr inż. J. Domski - patent/; Sposób pomiaru parametrów wytrzymałości podłoża gruntowego i urządzenie do jego stosowania /prof. J. Pałka, mgr inż. J. Domski - patent/; Pale prefabrykowane o rdzeniu formowanym w gruncie /prof. J. Pałka, mgr inż. J. Zygań - patent/.

Aktualna problematyka badawcza Katedry: opracowanie podstaw teoretycznych do projektowania budowli wodnych i lądowych w rejonach występowania szkód górniczych i na terenach osuwiskowych. Opracowywanie metod i sposobów płytkich oraz głębokich fundamentów w ośrodkach wodnych, wykonywanie przesłon wodoszczelnych w podłożach fundamentowych. Badanie i określanie właściwości fizyko-mechanicznych gruntów i skał budowlanych.

KATEDRA GEOMETRII WYKREŚLNEJ

Katedra wraz z Zakładem o tej samej nazwie została kreowana 1.IV.1945 r. aktem erekcyjnym Polit. Śląskiej z tymczasową siedzibą w Krakowie - na jej Wydziale Inżynieryjno-Budowlanym /Mon. Polski 8/47-161/. Na jej kierownika powołano prof. zw. dra Antoniego Plamitzera, byłego kierownika II Katedry Geometrii Wykreślnej Politechniki Lwowskiej.

Po przeniesieniu Politechniki Śląskiej do Gliwic we wrześniu 1945 r. kierownik i pracownicy Katedry pozostali w Krakowie i rozpoczęli pracę w ramach wydziałów politechnicznych AGH, na których utworzono dwie Katedry Geometrii Wykreślnej, a to na Wydziale Inżynierii i na Wydziale Komunikacyjnym, którymi kierował prof. Plamitzer, pełniąc także obowiązki kierownika Katedry Matematyki na Wydziale Inżynierii. Obsadę personalną obu Katedr stanowili: 1 st. asystent /inż. Jerzy Muniak/ oraz kilkunastu młodszych asystentów - studentów wyższych lat.

Po utworzeniu Politechniki Krakowskiej jako Samodzielnej Uczelni, Katedra zlokalizowana została na Wydziale Budownictwa Wodnego jako międzywydziałowa, obsługująca dydaktycznie także pozostałe Wydziały. Jej kierownictwo objął prof. Antoni Plamitzer, a po Jego śmierci, która nastąpiła nagle 15.X.1954 r., obowiązki te przejął adiunkt Katedry, mgr inż. Bronisław Ślusarczyk. W końcu 1956 r. kier. Katedry został prof. zw. mgr inż. Stanisław Szerszeń, przeniesiony służbowo z Polit. Śląskiej. Prof. Szerszeń aktywnie uczestniczył w pracach organizacyjnych szkół wyższych, pełniąc funkcje prorektora Polit. Śląskiej w okresie kadencji jej pierwszych czterech rektorów, a później dziekana Wydziału Budownictwa Wodnego Politechniki Krakowskiej w okresie czterech kolejnych kadencji. W latach 1952-56 był posłem na Sejm PRL, zast. przewodniczącego Sejmowej Komisji Komunikacji i Łączności, czł. CK SD i ZG TPPR. W oparciu o kierowane przez niego katedry w Gliwicach i Krakowie przeprowadzono szereg przewodów doktorskich i habilitacyjnych, których prof. Szerszeń był promotorem lub recenzentem. Otrzymał dwukrotnie nagrodę II st. Min. Oświaty i Szkol-

nictwa Wyższego oraz Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, dwukrotnie Złoty Krzyż Zasługi i dwukrotnie Medal X-lecia.

W r. 1962 powołano drugi Zakład: Perspektywy Malarskiej /pismo DT-I/3/62/.

Aktualnie obsadę dydaktyczną Katedry stanowią: 1 prof. zw., 3 docenci, 2 st. wykładowcy, 3 wykładowcy, 3 st. asystenci, 1 asystent i 2 pracownicy naukowo-techniczni.

Doc. dr Bronisław Ślusarczyk obronił pracę doktorską przed Radą Wydziału Budownictwa Lądowego Polit. Krak. w roku 1959 a w roku 1963 otrzymał habilitację i w tym samym roku objął funkcję prodziekana Wydziału Budownictwa Wodnego. W roku 1965 powierzono mu funkcję rektora Kielecko-Radomskiej WSI. Doc. B. Ślusarczyk odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi.

Doc. dr Zbigniew Pałasiński obronił pracę doktorską przed Radą Wydziału Architektury Polit. Krak. w r. 1960, a w 1963 złożył przed tą samą Radą kolokwium habilitacyjne. Od r. 1966 pełni funkcję prodziekana Wydziału Budownictwa Wodnego. Posiada on Srebrny Krzyż Zasługi i Odznakę Zasłużonego Racjonalizatora.

Doc. dr Karol Bieda obronił pracę doktorską przed Radą Wydziału Budownictwa Lądowego Polit. Krak. w 1964 r. a w r. 1968 otrzymał nominację na docenta.

W lutym 1965 r. Katedra zorganizowała 3-dniowy Krajowy Zjazd Pracowników Naukowo-Dydaktycznych, zatrudnionych w dydaktyce geometrii wykreślnej i rysunku technicznego w pionie studiów dla pracujących.

Aktualna problematyka badawcza Katedry: zastosowanie geometrii wykreślnej w fotogrametrii i inwentaryzacji oraz geometryczne koncepcje kształtów prefabrykowanych elementów i ich zespołów w budownictwie.

KATEDRA EKONOMII POLITYCZNEJ

Katedra została utworzona równocześnie z wydziałami politechnicznymi AGH w 1945 r. W początkowym okresie swej działalności kontynuowała pracę Katedry Ekonomii Politycznej Politechniki

Lwowskiej - tak pod względem obsady osobowej, jak i programu pracy. Założycielem Katedry, jej kierownikiem w latach 1945-1950 oraz jedynym pracownikiem do 1948 roku był prof. dr Jerzy Michalski, który prowadził wykłady dla studentów wszystkich wydziałów politechnicznych AGH. Pierwszy lokal otrzymała Katedra w 1949 r., po przejęciu przez wydziały politechniczne AGH kompleksu budynków przy ul. Warszawskiej. Nieco wcześniej /w 1948 roku/ zostaje powiększona obsada osobowa Katedry: na etacie adiunkta zatrudniono dra Wiktora Bonieckiego.

Z chwilą utworzenia samodzielnej Politechniki Krakowskiej Katedra wchodzi w skład Wydziału Budownictwa Wodnego i w tym układzie organizacyjnym pozostaje do chwili obecnej. W 1954 r. zostaje utworzony w jej ramach Zakład Ekonomii Politycznej.

W roku 1950 kierownictwo Katedry obejmuje i pełni tę funkcję do 1965 r. prof. dr Wiktor Boniecki. Od 1957 r. jest on jednocześnie sekretarzem KW PZPR w Krakowie, a od 1958 r. do 1962 r. przewodniczącym Rady Narodowej m. Krakowa. W latach 1965 - 69 Katedra nie posiada etatowego kierownika, a jej naukowym opiekunem pozostaje nadal prof. Boniecki, mimo pracy naukowej w ramach WSE. Od maja 1969 r. kierownikiem Katedry zostaje doc. dr Franciszek Budziński. 15 maja 1969 r. powołano Zespół Nauk Politycznych, którego kierownictwo powierzono drowi Szczęśliwemu Laskowskiemu, a adiunktowi Katedry.

Aktualnie Katedra zatrudnia 7 pracowników naukowych, w tym 1 docenta, 1 st. wykładowcę i 5 adiunktów oraz 1 profesora na pracach zleconych. Niezależnie od tego Zespół Podstaw Filozofii Marksistowskiej zatrudnia 3 pracowników, a Zespół Podstaw Nauk Politycznych - 4 pracowników etatowych i 12 na pracach zleconych. Prowadzą oni wykłady i ćwiczenia na wszystkich wydziałach Politechniki, dla studiów dziennych, wieczorowych i zaocznych. Łączne obciążenie zajęciami dydaktyczno-wychowawczymi wynosi w sumie 7303 godziny w roku.

W ramach prac dydaktyczno-wychowawczych pracownicy Katedry w okresie całego XXV-lecia brali aktywny udział w opracowywaniu programów ramowych studiów, opracowali też 8 skryptów i niektóre rozdziały podręcznika ekonomii, wydane w latach 1963 i 1965,

oraz podręcznik z historii myśli ekonomicznej, wyd. w 1966 r. Przeważają one także seminaria doktoranckie dla pracowników naukowych Uczelni oraz zajęcia dydaktyczne z socjologii i nauki o pracy dla studentów wszystkich wydziałów.

Działalność naukowa Katedry ożywia się dopiero po 1956 r. W latach 1956 - 60 jej pracownicy przygotowali 2 większe prace i skrypt oraz wydrukowali 11 artykułów. Ukończono też 2 prace doktorskie. W latach 1961 - 65 następuje dalsze ożywienie naukowej działalności Katedry. Opracowano 7 większych prac, 45 artykułów i rozpraw, wykonano 48 prac usługowych na zamówienie jednostek gospodarczych i instytucji, ukończono 5 prac doktorskich i 1 pracę habilitacyjną. Ukończono podręcznik z historii myśli ekonomicznej. Szczególne znaczenie ma praca prof. W. Bonieckiego o ekonomicznych skutkach współczesnej rewolucji przemysłowej - wydana w jęz. niemieckim przez Uniwersytet w Halle /NRD/.

Żywa działalność naukowa cechuje także Katedrę w ostatnich latach /1966 - 1969/. Ukończono 5 większych prac naukowych, wykonano 2 prace o charakterze usługowym oraz 58 opracowań analiz i opinii na zamówienie inwestorów i rad narodowych, opublikowano 43 artykuły i rozprawy, ukończono 2 prace doktorskie i 3 rozprawy habilitacyjne.

Katedra prowadzi ścisłą współpracę z odpowiadającymi jej katedrami WSE, UJ, AGH oraz Oddziałem PAN w Krakowie, a także uczelniami Warszawy, Wrocławia, Poznania i Gdańska.

W ramach współpracy z przemysłem pracownicy Katedry prowadzą szereg seminariów szkoleniowych i odczytów w przedsiębiorstwach w Krakowie i na terenie Polski Południowej. Opracowano też łącznie 186 analiz ekonomicznych, opinii, ekspertyz i opracowań badawczo-usługowych, rozwiązujących trudne problemy z zakresu kosztów w budownictwie, przygotowania terenów budowlanych, efektywności i inwestycji itd.

Pracownicy Katedry brali zawsze i biorą aktywny udział w pracach społecznych na terenie Uczelni i poza nią. Wielu z nich pełniło i pełni odpowiedzialne funkcje partyjne i społeczne. Są wśród aktualnych pracowników Katedry członkowie komisji gospodarczych, społecznych i partyjnych. Pracownicy Katedry prowadzą

wykłady i seminaria w WUML przy KW PZPR, biorą też aktywny udział w pracy wychowawczej wśród młodzieży akademickiej na Uczelni, prowadząc różne formy szkolenia partyjnego i związkowego. Aktywnie uczestniczą w pracach różnych organizacji, są opiekunami studentów na poszczególnych latach i w grupach. Za tę działalność społeczną, a także za osiągnięcia naukowe otrzymali wiele odznaczeń państwowych i organizacyjnych oraz medali, dyplomów i nagród.

Aktualna problematyka badawcza Katedry: podstawy teoretyczne organizacji systemów zarządzania w przedsiębiorstwach budownictwa wodnego. Czynniki optymalizacji wyników pracy załogi przedsiębiorstwa budownictwa wodnego w aspekcie psychologii i socjologii pracy. Tworzenie modeli cybernetycznych organizacji przedsiębiorstw i budow.

KATEDRA MELIORACJI WODNYCH

Początki historii Katedry wiążą się z utworzeniem na Wydziale specjalności: Budownictwo Wodno-Melioracyjne, na podstawie Zarz. M.Sz.W. z 29.VI.1959 r. Nowy plan studiów wymagał wprowadzenia nowych dotychczas nie wykładanych na Wydziale przedmiotów, takich jak: botanika, ekologia, uprawa łąk i pastwisk. Obok dotychczasowego przedmiotu - melioracje wodne - postanowiono je zgrupować w nowej Katedrze, którą kreowano w 1963 r. /Zarz.Min. Szk. Wyższego z 28.VIII.1963 r./.

Z dniem 1.X.1964 organizację Katedry i pełnienie obowiązków jej kierownika powierzono drowi inż. J.Fiszerowi. Katedra korzysta początkowo ze sprzętu i pomieszczeń Katedry Budowy Zapór i Siłowni Wodnych, od końca 1964 roku zajmuje posiadane obecnie pomieszczenia.

Katedra prowadzi zajęcia dydaktyczne od 1964 roku w wymiarze godzin, wahającym się na przestrzeni lat 1964-69 około 1200 godzin rocznie. Początkowo Katedra zatrudnia dwóch pomocniczych pracowników naukowo-dydaktycznych, dwóch stażystów i jednego pracownika naukowo-technicznego oraz - w ramach prac zleconych - prof. dra inż. M.Czerwińskiego, doc. dra inż.K.Figułę, doc. dra inż.T.Komornickiego, dra S.Myczkowskiego, dra R.Kostucha. Obecny stan

zatrudnienia: dwóch samodzielnych pracowników naukowych, jeden wykładowca, jeden adiunkt, trzech pracowników naukowo-dydaktycznych, trzech pracowników naukowo-technicznych.

W czerwcu 1967 adiunkt mgr inż. J.Koniar-Schaeferowa broni pracę doktorską na SGGW w Warszawie, a dr inż. K.Pietrzyk kończy pracę habilitacyjną i 1.X.1967 otrzymuje nominację na kierownika Katedry, którą to funkcję pełni do dziś. W końcu roku 1967 organizuje się i uruchamia laboratorium Gruntoznawstwa Melioracyjnego oraz powstaje Studenckie Koło Naukowe Meliorantów. W marcu 1968 mgr inż. E.Golonek otrzymuje doktorat na WSR w Krakowie. W październiku 1968 r. dr inż. K. Pietrzyk otrzymuje nominację na docenta, a w lutym 1969 r. nominację na docenta otrzymuje dr inż. J.Fiszler. W tym też czasie powstaje przy Katedrze Koło NOT SITWM.

W okresie 1964-69 Katedra prowadzi 55 prac dyplomowych z dziedziny melioracji podstawowej oraz gospodarki wodnej, z których szereg zostało przekazanych do wykorzystania przez przemysł: Jaworznicko-Mikołowskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego, powiatowe Wydziały Gospodarki Wodnej.

Praca naukowa Katedry związana jest z tematami z zakresu melioracji: ochrona obszarów zawodnionych oraz obszarów depresyjnych przy zbiornikach wodnych, wybrane zagadnienia z melioracji podstawowych oraz z hydrologii i hydrogeologii dla potrzeb melioracji, a z zakresu gruntoznawstwa: fizyko-chemiczne właściwości posadowienia budowli ze szczególnym uwzględnieniem budowli ziemnych, właściwości wody związanej.

W latach 1964 - 69 opublikowano 22 prace naukowe i wygłoszono szereg referatów na różnych sesjach naukowych NOT, PAN i Sesjach Naukowych Politechniki Krakowskiej. Dla potrzeb gospodarki narodowej wykonano 9 prac w ramach Zakładów Doświadczalnych Polit. Krak., z czego większość stanowią prace naukowo-badawcze. Jedna z tych prac została wykonana w czynie społecznym, nieodpłatnie, przez adiunkta dra inż. J.Koniar-Schaeferową.

Katedra współpracuje z Katedrami Melioracji Wodnych z innych uczelni oraz IGK, Wydziałem Gospodarki Wodnej WRN Kraków, z PZITS NOT Kraków, z Przedsiębiorstwem Zaopatrzenia Rolnictwa w Wodę,

Biurem Projektów Bud.Wiejskiego, Biurem Proj.Bud. Komunalnego, Miastoprojektem, Biurem Proj.Wodno-Melioracyjnym, Miejskim Zarz. Wodnych Melioracji.

Aktualna problematyka badawcza katedry: ochrona obszarów za-wodnionych oraz obszarów depresyjnych przy zbiornikach wodnych, wybrane zagadnienia z melioracji podstawowych oraz z hydrologii i hydrogeologii dla potrzeb melioracji. Fizyko-chemiczne właściwości posadowienia budowli ze szczególnym uwzględnieniem budowli ziemnych. Właściwości wody związanej.

Pracownicy Katedry biorą nadal aktywny udział w pracach społecznych na terenie Uczelni i poza nią, pracując w komisjach senackich, wydziałowych, komisjach uczelnianych, w PZPR, NOT, ZNP. Doc. dr inż. K.Pietrzyk otrzymał dyplom honorowy za pracę społeczną i zawodową dla dobra dzielnicy Kleparz oraz odznakę honorową Politechniki Krakowskiej. Doc. dr inż. J.Fischer otrzymał złotą odznakę za pracę społeczną dla m. Krakowa oraz brązowy medal za wzmoczenie obronności kraju. Wielu spośród pracowników Katedry pełniło i pełni funkcje opiekunów grup studenckich lub lat.

Na Sesji Uczelnianych Kół Naukowych Koło Naukowe Meliorantów zdobywa dwie pierwsze nagrody i jedno wyróżnienie.

Za wybitną działalność naukową nagrody rektorskie otrzymali: doc. dr inż. K.Pietrzyk, doc. dr inż. J.Fischer, dr inż. J.Koniar-Schaeferowa. Za działalność dydaktyczną nagrodę rektorską otrzymał doc. dr inż. K.Pietrzyk. Dr inż. J.Fischer wchodzi czterokrotnie w skład zespołów, które otrzymały I i III nagrodę oraz dwa wyróżnienia w różnych konkursach SARP-u, dotyczących Ostrołęki, Czorsztyna, Malborka, Opola.

KATEDRA DYNAMIKI BUDOWLI

Katedra została kreowana we wrześniu 1963 r. Przyporządkowana Wydziałowi Budownictwa Wodnego objęła jednak zasięgiem swej działalności nowe dyscypliny wiedzy także na Wydziale Budownictwa Lądowego. Jest kontynuatorem prac i dobrych tradycji dydaktyczno -naukowych z mechaniki budowli i konstrukcji inżynierskich

na Politechnice, rozpoczętych przez jej założyciela i pierwszego rektora, prof. I. Stella- Sawickiego. Katedra posiada Zakład Badań Dynamicznych oraz podporządkowaną mu organizacyjnie, ale powiazaną z Instytutem Budownictwa Polit.Krak. pracownię - Laboratorium Badań Dynamicznych i Modelowych. Obecnie Katedra prowadzi ogółem 12 typów przedmiotów na II, III, IV roku studiów dziennych i wieczorowych na obu Wydziałach Budownictwa. Rocznie obsługuje do 300 studentów i posiada 2-3 dyplomantów z zakresu zastosowań teorii konstrukcji i mechaniki budowli. Prowadzi też Studenckie Koło Naukowe, którego członkowie uzyskali za swe prace szereg nagród i wyróżnień na sesjach uczelnianych i ogólnopolskich.

W latach 1963-69 wykonano w Katedrze ponad 40 prac nauk.-badawczych, w tym większość zespołowych. Wykonano również ok. 50 prac naukowo-usługowych dla przemysłu. Wyniki tych prac oraz indywidualne opracowania naukowe i osiągnięcia inżynierskie pracowników Katedry były w okresie tych lat tematem ponad 60 publikacji. Niektóre z nich ukazały się w językach obcych /ang., niem. francuski, rosyjski, czeski, rumuński/. Katedra brała udział w opracowaniu tomu V i XIII "Budownictwa Betonowego" /wydane w latach 1966 i 1968/ oraz opracowała skrypt pomocniczy z mechaniki budowli. Prowadzono też redakcje działu "B" /Budownictwo/ Czasopisma Technicznego. Na sesjach naukowych krajowych i zagran. wygłoszono w sumie ponad 20 referatów. W ramach działalności naukowej Katedra prowadzi trzy stałe seminaria, w których uczestniczą jej pracownicy i goście; zorganizowała też samodzielnie trzy sesje naukowe. Najważniejszą z nich była tygodniowa międzynarodowa sesja na temat konstrukcji wsporczych i fundamentów pod maszyny i urządzenia z obciążeniami dynamicznymi, w której udział wzięli przedstawiciele siedmiu ośrodków badawczych z czterech krajów RWPG. W okresie lat 1963-69 prowadzono 4 przewody doktorskie /1 ukończony/ oraz 3 przewody habilitacyjne /1 ukończony/.

W ramach współpracy z przemysłem rozwiązano w Katedrze szereg problemów ważnych dla budownictwa i gospodarki narodowej. Najważniejsze z nich to: opracowanie normy PN-B-02170 /ocena wpływu drgań i wstrząsów w budynkach/; opracowanie kilku tematów

dot. dynamiki kominów przemysłowych; opracowanie dot. obliczenia fundamentów chłodni kominowych; opracowanie na temat wpływu drgań i wstrząsów na budowle zabytkowe Starego Miasta w Krakowie; badania dynamiczne budowli przemysłowych /Huta Aluminium w Skawinie, Huta im. Lenina i inne/; opracowanie obliczeniowe dotyczące kominów stalowych jako podstawa do polskiej normy - i wiele innych. Katedra współpracuje z wieloma biurami projektów, z Huta im. Lenina, ze Zjednoczeniem Budowy Pieców Przemysłowych, jej pracownicy biorą udział w radach technicznych i zespołach roboczych do spraw postępu technicznego.

Aktualna problematyka badawcza Katedry: zagadnienia dynamiki urządzeń i elementów budowli wodnych. Unowocześnianie rozwiązań konstrukcyjnych. Podstawy teoretyczne nowych konstrukcji z elementów prefabrykowanych. Badanie budowli z punktu widzenia naprężeń, odkształceń i bezpieczeństwa.

Wszyscy pracownicy Katedry są zaangażowani w pracach społecznych: na Uczelni, w NOT i w wielu organizacjach poza Uczelnią. Za pracę społeczną i za osiągnięcia naukowe uzyskali też szereg nagród. Najważniejsze z nich to nagrody: indywidualna Min.Ośw. i Szk.Wyższ. II stopnia oraz nagroda indywidualna Wydz.IV PAN dla prof. R.Ciesielskiego, nagroda indywidualna Ministerstwa dla dra J.Bogusza. Zespół w składzie prof. Ciesielski, dr A. Gumiński, mgr J.Kawecki, dr E.Maciąg i mgr M.Pieronek uzyskał zespołową nagrodę I stopnia NOT za pracę nauk.-techn., wdrożoną do praktyki. Wielu pracowników Katedry otrzymało nagrody Rektora.

KATEDRA GEOLOGII INŻYNIERSKIEJ

Kierownikiem Katedry Petrografii i Geologii, która powstała równocześnie z wydziałami politechnicznymi AGH i objęła działalnością cały Wydział Inżynierii - został prof. dr Marian Kamiński. Pierwsze jej pomieszczenia znajdowały się w domu na Oleandrach. W końcu września 1948 Katedra przenosi się na ul. Warszawską. Urządzono tu m.in. pracownię petrograficzną i skromne laboratorium chemiczne. Dziś Katedra dysponuje już dość poważnymi

zbiorami minerałów i skał zebranych przez jej pracowników w czasie prac terenowych i wycieczek oraz dostarczonych przez przemysł. Szczególne zainteresowania Katedry budziły w pierwszym okresie nowe surowce skalne z Ziemi Odzyskanych, a trwałym dowodem tych zainteresowań są pierwsze powojenne prace naukowe jej pracowników.

Zarządzenie Min.Szk. Wyższ. z 10.IX.1951 r. przenosi Katedrę z wydziałów politechnicznych na Wydział Geologiczno-Poszukiwawczy AGH. Mimo tych zmian jej serdeczne związki z Politechniką istniały nadal.

W roku 1961 władze Politechniki podjęły starania zmierzające do utworzenia na Uczelni Katedry Geologii. Organizację powierzono doc. drowi A.Obercowi, przeniesionemu służbowo z AGH. Równocześnie zlecono mu opiekę nad pozostającą bez kierownika Katedrą Mechaniki Gruntów i Fundamentowania. W lipcu 1962 r. rozpoczęto praktyki geologiczne ze studentami. Rok akad. 1962/63 i lata następne poświęcono - poza zajęciami dydaktycznymi - głównie na zaopatrzenie Katedry w niezbędną aparaturę i pomoce naukowo-dydaktyczne. W r. 1964 Katedra otrzymuje nowy lokal w gmachu Wydziału Budownictwa Lądowego, a w 1966 r. przeniesiono ją do 3-pokojowego lokalu w gmachu Wydziału Budownictwa Wodnego oraz przydzielono jej pomieszczenie w piwnicy na laboratorium. 23 VI. 66r. pismem nr MSZW-DT-L-3/2/6 Min. Szk.Wyższ. kreowało Katedrę Geologii Inżynierskiej, a jej kierownikiem został doc. dr A. Oberc. Aktualnie w Katedrze pracują: mgr inż. B.Książek - wykładowca, dr inż. M.Plewa i dr inż. K.Rzegocki - adiunkci, mgr inż. M.Wacławski - st. asystent, mgr inż. J.Mroczek - asystent, inż. A. Drapa oraz L. Siemińska - technik.

W zakresie prac naukowych Katedry wybijają się kierunki: geologiczno-petrograficzny /doc.dr A.Oberc i dr inż. M.Plewa/, geologiczno-inżynierski /mgr inż. B.Książek/, hydrogeologiczny / mgr inż. M.Wacławski i dr inż. K.Rzegocki/. Ogółem od 1962 r. opublikowano i przygotowano do druku 17 prac naukowych.

Katedra rozwija współpracę z przemysłem i instytucjami naukowymi. Dobrze rozwija się zwłaszcza współpraca z Instytutem Gospodarki Wodnej i Instytutem Naftowym. Z prac badawczych na uwagę

zasługują opracowania mineralogiczno-petrograficzne serii siarkonośnej w Jeziórku oraz weryfikacja dokumentacji złóż miedzi w okolicach Lubina-Sieroszowic. Ogółem wykonano dla przemysłu 89 opracowań. Pracownicy Katedry uczestniczyli też aktywnie w 7 konferencjach naukowych, na 3 - wygłosili referaty.

Aktualna problematyka badawcza Katedry: sporządzanie podkładów geologicznych. Orzeczenia hydrogeologiczne w zakresie geologii inżynierskiej i zasobów materiałowych. Projekty wierceń i badań geologicznych. Ekspertyzy.

Aktywność naukowa, dydaktyczna i społeczna pracowników Katedry honorowana była licznymi nagrodami. Doc. dr A. Obere został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

KATEDRA WODOCIAGÓW I KANALIZACJI

Została utworzona 1.VIII.1967 r. wraz z Zakładami: Zaopatrzenia w Wodę i Usuwania Ścieków oraz Technologii i Biologii Wód i Ścieków, przejmując kierunkowe wykłady prowadzone do tej pory przez Kat. Budowy Zapór i Siłowni Wodnych. Organizatorem Katedry i jej kierownikiem został prof. mgr inż. Tadeusz Gabryszewski, przeniesiony służbowo z Politechniki Wrocławskiej z dniem 1.X.1968 r. W obecny skład Katedry wchodzi: 1 profesor, 1 docent 1 st. wykładowca, 1 wykładowca, 2 adiunktów, 3 st. asystentów i 2 asystentów nauk.-techn. Zespół ten uzupełniony przez doc. dra inż. A. Wiczystego i dra inż. J. Fiszera - prowadzi zajęcia na studium dziennym i wieczorowym z całokształtu zagadnień wodociagowych i kanalizacyjnych według programu Inżynierii Sanitarnej. Obciążenie dydaktyczne przekracza obecnie 2000 godz. rocznie, a wzrośnie do 5000, gdy szkolenie obejmie pełne pięć lat studiów kierunku Inżynierii Sanitarnej.

Katedra posiada już w swoim dorobku 1 pracę naukowo-badawczą, 2 prace naukowo-usługowe, 1 referat wygłoszony na seminarium naukowym, 2 artykuły. Nawiązano ścisłą współpracę z Instytutem Gospodarki Komunalnej i Miejskim Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji w Krakowie.

Aktualna problematyka badawcza Katedry: możliwości wykorzystania wód zrzutowych z odwodnień dla celów wodociągowych oraz zagadnienia z zakresu technologii i biologii wód i ścieków.

Pracownicy Katedry otrzymali dwie nagrody za osiągnięcia dydaktyczne i jedną za osiągnięcia naukowe. Prof. T. Gabryszewski otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

2. EWOLUCJA PROGRAMU NAUCZANIA

I PROFIL ABSOLWENTA

2.1. Okres 1945-51

Wydział Inżynierii rozpoczął działalność w 1945 r., z trzema specjalizacjami: inżynierią lądową, wodną i mierniczą. Jego szkoleń organizacyjny oparto na programach Politechniki Lwowskiej, która zasilala go liczną kadrą naukową i dostarczyła pierwszych studentów, kończących w Krakowie rozpoczęte przed wojną studia. Tutaj odżywał zachowany po wojnie polski potencjał naukowy w zakresie inżynierii wodnej, tu kontynuowali swą pracę profesorowie Rosłoński, Roniewicz, Kamiński, Wilczkiewicz, Karpiński, tu podjęli także pracę inżynierowie - późniejsi profesorowie lub docenci - Wrona, Dzieńiewicz, Mikucki, Szwed, Kornicki, Hajduk, Ćmikiewicz, Kalisz, Odlanicki.

Do 1948 r. na czteroletnich studiach pierwsze dwa lata były wspólne dla oddziałów lądowego i wodnego, piąty semestr - również w zasadzie wspólny, miał tylko trzy odrębne przedmioty: hydrologię, gleboznawstwo i chemię rolniczą. Na roku czwartym dodatkowymi przedmiotami w stosunku do oddziału lądowego były: budowa jazów, regulacja rzek, żegluga śródlądowa, zakłady o sile wodnej, melioracje rolne i stawy rybne. Ten prawie identyczny z oddziałem lądowym zakres przedmiotów ogólnych, podstawowych, teoretycznych i konstrukcyjnych kształtował sylwetkę inżyniera budownictwa wodnego jako przygotowanego do pracy w budownictwie ogólnym równorzędnie z inżynierem budownictwa lądowego. Nic dziwnego, że wielu z pierwszych absolwentów podejmowało pracę na stanowiskach projektantów i kierowników budów w budownictwie ogólnym.

nym i przemysłowym, które w latach 1950-55 osiągnęło już większy rozmach niż klasyczne budownictwo wodne.

Program studiów obejmujący w sumie przez 8 semestrów 301 godzin zajęć /co daje ok.38 godz. na semestr/, był bardzo obszerny i napięty. Proporcje godzin wykładowych ogólnotechnicznych do ćwiczeniowych w programie /średnio 1:0,6/ nie świadczą wcale o małej liczbie prac ćwiczeniowych. Po prostu wykonywano je w domu, korzystając z dodatkowych korekt w katedrach. Prace projektowe były wykonywane, mimo braku pierwowzorów, bardzo skrupulatnie. Praca studentów, bardzo samodzielna, opierała się na trudne i przypadkowo zdobywanej literaturze. Budownictwo wodne nie było tu w najtrudniejszej sytuacji, gdyż przedwojenne wydawnictwa profesorów Matakiewicza, Pomianowskiego, Nadolskiego, Rosłońskiego, Wójcickiego, Zakaszewskiego oraz kilka wydawnictw w językach niemieckim i rosyjskim były dostępne w pojedynczych egzemplarzach. Gorzej było z przedmiotami podstawowymi i konstrukcyjnymi. Dlatego na szczególne podkreślenie zasługuje akcja wydawnicza Stowarzyszenia Bratniej Pomocy i Związku Studentów Inżynierii, w rezultacie której studenci otrzymali wiele potrzebnych skryptów. Główną podstawą do nauki były jednak notatki z wykładów.

System egzaminów polegał na złożeniu egzaminów tzw. rygorowych, które nie obejmowały całości materiałów z ukończonego roku studiów. Praktycznie egzaminy składano przez cały rok - nie było sesji egzaminacyjnych. Najważniejsze były obowiązkowe zaliczenia. Rezultatem tego systemu było znaczne przedłużenie /okresu studiów. Licząc jeszcze pół roku /IX semestr/ na pracę dyplomową, można było uznać za prawidłowy pięcioletni okres studiów. Ukończenie studiów w takim okresie należało jednak do dużych osiągnięć. Zwykle studia trwały ok. 6 lat.

Wg tego programu uzyskało dyplomy magistra inżyniera budownictwa wodnego w latach 1945-52 łącznie 109 osób /w tym w roku 1952- 52 osoby/. Większość z nich zasiliła region Polski Południowej, obejmując czołowe stanowiska na budowach, w biurach projektów i zarządach technicznych. Oto kilka nazwisk inżynierów z tego okresu, znanych z osiągnięć w wykonawstwie: W.Rawski, J.Ska-rżyński, M.Janowski, A.Domański, A.Ślepiak, S.Stoltz, F.Sagan, M.

Bak, J.Kocyan, A.Piekarz, R.Łopuszański, L.Piskorz, a z osiągnięć w projektowaniu: J.Fiszler, T.Gabryś, J.Łukaszewicz, J.Marx, J.Setmajer, J.Fedorowicz, J.Migała, W.Strigl, Z.Szurmiak. Sporo absolwentów obrało karierę naukową na Uczelni czy w instytutach, wielu łączyło ją z pracą zawodową. Przykładowo można tu wymienić takie nazwiska, jak: S.Kajfasz, R.Ciesielski, Z.Kordecki, K.Gdański, J.Ekert, J.Sobozak, W.Tylek, H.Czarnocki /zmarły w r. 1956/, F.Schaefer, J.Koniar-Schaeferowa, W.Wielgus.

Charakteryzując ogólnie okres 1945-52 należy stwierdzić, że był to czas wielkiego zapału do pracy, dużego entuzjazmu studentów i wykładowców, a równocześnie trudnych warunków studiów i skomplikowanych problemów życia codziennego. Był to okres wyjątkowej pracy i walki z trudnościami.

Na podkreślenie zasługuje postawa ówczesnej młodzieży, jej podejście do nauki, jej sukcesy na tym polu, jej dojrzałość oraz udział we wszystkich zasadniczych decyzjach związanych z działalnością Uczelni. Rzetelne studiowanie i pracę inżynierską uważano powszechnie za obowiązek wobec zniszczonej wojną Ojczyzny i społeczeństwa. Studenci Wydziału wyróżniali się na Uczelni solidnym podejściem do obowiązków, aktywnością i oddaniem w działalności społecznej w ramach Bratniej Pomocy i Rady Studenckiej. W 1946 roku utworzyli oni Związek Studentów Inżynierii. Szczególnie aktywnie pracowali w studenckich organizacjach: R. Ciesielski, J.Fiszler, J.Skarżyński, W. Wielgus.

2.2. Okres studiów dwustopniowych 1951-57

W roku akademickim 1948/49 wprowadzono studia dwustopniowe. Objęły one studentów, którzy rozpoczęli studia w tym roku, pozostali bowiem kontynuowali studia wg starych programów, co zakończyło się w roku 1950/51. Nowy program studiów inżynierskich trzyletnich /I stopnia/ wprowadził pewne ograniczenia godzinowe zajęć, ale przede wszystkim dość daleko idącą specjalizację, wyodrębniającą oddział wodny, mający wiele wspólnych zajęć z oddziałem konstrukcyjnym na I i II roku, natomiast na III różniący się od programów dotychczasowych. Na III roku wprowadzono m.in. podział na trzy specjalizacje: regulacji rzek i budowy kana-

łów, budowy zapór i siłowni wodnych oraz hydrologii technicznej. Pozostały praktyki geodezyjne po I roku i budowlana po II roku.

Pewne fluktuacje programowe w pierwszych czterech latach istnienia tych studiów przesunęły niektóre przedmioty z drugiego na trzeci rok i odwrotnie. W latach następnych zmniejszono liczbę godzin ze średnio 250 w skali tygoniowej całych studiów do 218. Nastąpiło to kosztem zmniejszenia liczby godzin z matematyki, mechaniki budowli, oraz poprzez likwidację takich przedmiotów, jak budownictwo żelbetowe i stalowe, technologia betonu, mechanika gruntów i fundamentowanie, mosty. Ten "okaleczony" program trwał tylko dwa lata, potem nastąpiło eksperymentalne przedłużenie studiów inżynierskich do czterech lat, aż wreszcie w r. 1956 powrócono do jednostopniowego, pięcioletniego studium magisterskiego. Regulamin studiów wprowadził bardzo ścisłą dyscyplinę studiów łącznie z kontrolą obecności na zajęciach. Wprowadzono również przy końcu semestru obowiązkowe sesje egzaminacyjne, których zaliczenie było warunkiem przyjęcia na następny semestr. Miało to dla studiów bardzo duże znaczenie, tak pozytywne /np. terminowość kończenia/, jak i negatywne /np. obniżenie wymagań przy egzaminach/. Bardzo potrzebne były wtedy skrypty, ale niestety akoja wydawnicza nie była jeszcze dobrze zorganizowana.

W roku 1952 opuścili uczelnię pierwsi absolwenci studium inżynierskiego /39 osób/. Część z nich, po odbyciu półrocznej praktyki, mogła pójść na drugi stopień, tzw. studia magisterskie, które trwały dwa lata. W Krakowie uruchomiono studia magisterskie w następnym roku akad., tj. 1952/53.

W tym czasie /1953/ zaszły znane już istotne zmiany organizacyjne, które miały wpływ na działalność dydaktyczną Wydziału. Z istniejącego dotychczas Wydziału Inżynierii /w ramach którego działał Oddział Wodny/ powstały dwa: Budownictwa Lądowego i Budownictwa Wodnego /ten ostatni z 6 katedrami/. Pięć z nich istniało poprzednio na wspólnym Wydziale. Były to Katedry: Geometrii Wykreślnej, Geodezji, Ekonomii Politycznej, Regulacji Rzek i Budowy Kanałów /dawniej: Budownictwa Wodnego I/ oraz Budowy Zapór i Siłowni Wodnych /dawniej: Budownictwa Wodnego II/. Szósta Katedra Mechaniki Gruntów i Fundamentowania powstała w trakcie reorganizacji.

Po utworzeniu w roku 1954 odrębnej czterowydziałowej Politechniki zwiększała się stale ilość miejsc na I roku studiów /60 do 70/. Pewne załamanie przyniósł rok 1956. W tym tragicznym dla Politechniki roku zmarło siedmiu profesorów, w tym trzech z Wydziału Budownictwa Wodnego: prof. W. Roniewicz, prof. R. Rosłoński, i prof. W. Pogany. Poprzednio w roku 1954 zmarł prof. A. Plamitzer. Niespodziewana i przedwczesna śmierć ludzi prowadzących katedry kierunkowe, ludzi o ogromnym dorobku i doświadczeniu, utrudniły znacznie zamierzone rozszerzenie specjalizacji i rozwój prac naukowych.

Okres dwustopniowych studiów dał nauce i przemysłowi wielu utalentowanych inżynierów budownictwa wodnego, których osiągnięcia są już znane w środowisku technicznym - choćby wymienić tu takie nazwiska, jak: A. Bałchan, A. Barłowski, J. Banaś, S. Janik, W. Jawański, Anna Herz, T. Krawczyk, M. Krobicki, T. Łagosz, J. Łyckowski, J. Plater, A. Gawlik, M. Skarżyński, E. Cembala, J. Domański, A. Grabski, O. Krużlewska, T. Mikołajko, M. Kuncio, A. Konior, J. Fisek, A. Bałchan, S. Ciechanowski, W. Fietko, S. Marzec, A. Wasilewski, A. Czapor, B. Zajac, M. Nosal, H. Duszczyńska, M. Tunajek, A. Pietryga, W. Pichór, J. Moryl, J. Filimowski, M. Paszucha, K. Durczok - znanych z osiągnięć w projektowaniu i wykonawstwie lub szereg osób, które obrały karierę naukową, jak: K. Pietrzyk, A. Szuster, J. Gładki, J. Mizgalewicz, A. Wieczysty, J. Wołek, B. Kordas, B. Osuch, K. Guschl-bauer-Skarżyńska, A. Wojtanowska-Gładki, Z. Wojtowicz, A. Jurczak, K. Rzegocki.

2.3. Okres przejściowy 1958-1964

Lata 1958 do 1964 to okres jednostopniowych studiów magisterskich, pięcioletnich a w pewnym okresie - po wprowadzeniu semestralnej praktyki - nawet pięć i półletnich, realizowanych wg stopniowo wprowadzanych tzw. programów polanickich /od miejsca głównej konferencji specjalistów, kształtujących ten program/. W tym okresie Wydział posiada dwie specjalizacje: budownictwo wodne i śródlądowe oraz budownictwo wodno-melioracyjne.

W tym okresie nastąpiło znaczne zwiększenie znaczenia pracy

naukowej, wzrost liczby publikacji naukowych, doktoratów oraz znacznie ściślejsza więź uczelni z przemysłem. Powrót do mniej rygorystycznego systemu studiów i podwyższenie wymagań egzaminacyjnych oraz prac dyplomowych spowodował, co prawda, przejściowo obniżenie dyscypliny studiów, sprawy te jednak dość szybko powróciły do normy. W tym okresie Wydział Budownictwa Wodnego przeżywa dalsze straty personalne /śmierć prof. M.Wrony - 1961, doc. P.Żmijewskiego - 1963/ i przechodzi różne kryzysy - jest nawet koncepcja ponownego połączenia go z Wydziałem Budownictwa Lądowego. Wydział zasilają jednak nowi samodzielni pracownicy nauki /prof. S. Szerszeń, doc. dr A. Oberc, doc. dr J.Pałka/ i kierowany przez nowego Dziekana, prof. Szerszenia, krzepnie pod względem organizacyjnym i konsekwentnie realizuje plany rozwojowe. Ma to również wpływ na dydaktykę. Wydział staje się jednym z najlepszych w Polsce pod względem sprawności studiów, osiągając 40-50% tzw. sprawności bezwzględnej /osoby kończące studia bez żadnych strat w czasie/. Mimo, że "programy polanickie" okazały się niedoskonałe, w okresie tym uczelnię opuszczają dobrze przygotowani absolwenci, z których kilku rozpoczęło pracę naukową i ma w niej już pierwsze sukcesy /M.Maciejewski, A.Kołton, T.Lubowiecka, B.Budziło, J.Juszyńska i inni/. Na Wydziale rozpoczęło działalność studium eksternistyczne stopnia magisterskiego, którego pierwszy absolwent T.Mikucki uzyskał dyplom w r. 1960. Czynne było również w tym okresie studium wieczorowe w zakresie: Budownictwo Sanitarne, z nastawieniem na instalacje sanitarne wewnętrzne w budynkach, które działało w ramach Wydziału Budownictwa Lądowego.

2.4. Okres od roku 1963/64

Lata te są dla Wydziału Budownictwa Wodnego ważnym okresem przełomowym, tak pod względem dydaktycznym, organizacyjnym, jak i naukowym. Od roku 1963/64 działają na Wydziale dwie nowe Katedry: Katedra Dynamiki Budowli oraz Katedra Melioracji Wodnych; w roku następnym powstaje Katedra Geologii Inżynierskiej, a w roku 1968 - Katedra Wodociągów i Kanalizacji. W związku z pozyskaniem dla Wydziału nowych samodzielnych pracowników nauki /prof.dr inż. R.Ciesielski, doc. dr inż. Z.Skąpski, prof. dr inż. M. Zajbert /

oraz nowo mianowanych docentów /doc.dr inż. B.Ślusarczyk, doc. dr inż. Z.Pałasinski, doc. dr inż. B.Kordas/; Wydział uzyskuje prawa doktoryzowania, co nadaje mu poważną rangę naukową. Studia odbywają się teraz wg nowych planów tzw. międzydrojskich. Myślą przewodnią tych planów jest jak najlepsze przygotowanie studenta w zakresie nauk podstawowych i technicznych, z wyeksponowaniem podmiotu podstawowego, kształcującego przygotowanie inżyniera. Na wydziałach budownictwa wodnego są to przedmioty: hydraulika i mechanika budowli. Dalej program zakłada ograniczenia przedmiotów specjalizacyjnych, jak również wyraźne ograniczenie godzin zajęć i pracy studenta do liczby odpowiadającej realnym możliwościom /do 60 godz.na tydzień/. Program ustala sprawy praktyk wakacyjnych, wprowadza przedmioty wymienne, ujednocila zakres i treść zajęć dla wszystkich uczelni w Polsce oraz określa sylwetkę absolwenta-inżyniera. Chociaż na różnych uczelniach zgłoszono do programu pewne zastrzeżenia, stanowi on nadal podstawę studiów. Po tych zmianach Wydział posiada nadal dwie specjalizacje: Budownictwo Wodne Śródlądowe i Budownictwo Wodno-Melioracyjne.

W roku akad. 1968/69 uruchomiono na studiach dziennych Wydziału nowy kierunek studiów: Inżynierę Sanitarną ze specjalnością: Zaopatrzenie w Wodę i Usuwanie Ścieków. Zajęcia rozpoczęły się równolegle na pierwszym i na trzecim roku, wg osobno sporządzonego programu, uwzględniającego specyfikę przejścia. Ostatni okres charakteryzuje na Wydziale dobra sprawność studiów, znaczne poszerzenie bazy dydaktyczno-laboratoryjnej dla studentów /rozwijają się laboratoria przy Katedrach: Regulacji Rzek, Dynamiki Budowli, Mechaniki Gruntów oraz Instrumentarium Geodezyjne/ do-obra organizacja praktyk wakacyjnych, urządzanych przez Wydział /geodezyjna, geologiczna i hydrologiczna/, uporządkowanie i coraz wyższy poziom prac dyplomowych, magisterskich /z których wiele zostało wykorzystanych bezpośrednio w przemyśle/, jak również rozwój działalności kół naukowych, które w tym okresie miały trzy własne sesje naukowe oraz wykonały kilka pożytecznych prac na obozach naukowych w terenie. Trzeba również wspomnieć o intensywnej pracy społecznej młodzieży studiującej na Wydziale, koncentrującej się przede wszystkim w ZSP. Dość wspomnieć, że z Wy-

działu rekrutowało się czterech przewodniczących RU ZSP /A.Koł-ton, B.Kordas, M.Maciejewski, J.Nalborczyk/. Wielu absolwentów wydziału wybrało pracę naukową i pracuje dotychczas na Wydziale.

W roku 1964 wyodrębniono na Wydziale wieczorowe studia zawodowe /inżynierskie/, ze specjalnością: Inżynieria Sanitarna. Pierwsi absolwenci tego studium opuścili Uczelnię w r. 1967. W r. 1968/1969 uruchomiono studia zaoczne na Wydziale Budownictwa Wodnego, specjalność: Budownictwo Wodne Śródlądowe, a w 1969/70 Studia Wieczorowe w Nowym Sączu. Wydział posiada tym samym wszystkie formy studiów wyższych.

2.5. Sylwetka absolwenta w świetle 25 lat istnienia Wydziału

Absolwenci Wydziału wynoszą z Uczelni wszechstronne przygotowanie techniczne w zakresie właściwej specjalności i specjalności tzw. stykowych. Grupę nauk ściśle teoretycznych reprezentują przede wszystkim: matematyka, fizyka, chemia, mechanika, teoretyczna i geometria wykreślna. Trzeba podkreślić, że program zajęć z matematyki, oprócz klasycznej matematyki wyższej, obejmuje elementy statystyki matematycznej i rachunku prawdopodobieństwa oraz wykorzystanie nowoczesnych środków obliczeniowych /w tym ETQ/. Geometria wykreślna, w zakresie niestety obecnie znacznie mniejszym niż w pierwszych latach, kształci wyobraźnię przestrzenną i umiejętność odczytywania rysunków. Wykład mechaniki teoretycznej wiąże elementy matematyki z zastosowaniami fizycznymi i wyrabia umiejętność ich matematycznego opisu. Przedmiotami wiodącymi w przygotowaniu ogólnotechnicznym są: mechanika budowli /wytrzymałość materiałów, statyka i dynamika budowli oraz elementy teorii sprężystości/ i hydraulika /z hydromechaniką/. Kształtują one sylwetkę inżyniera budownictwa wodnego od strony przygotowania ogólnotechnicznego. Uzupełniają je geologia, hydrologia, hydrogeologia i mechanika gruntów. Osobną grupę przedmiotów przygotowania technicznego stanowią przedmioty ogólnobudowlane i konstrukcyjne: budownictwo ogólne z materiałami budowlanymi, konstrukcje żelbetowe z technologii betonu i stalowe ze spawalnictwem oraz fundamentowanie. Przedmioty te są reprezentowane oczywiście w mniejszym zakresie niż na Wydziale Budownictwa Lądowego,

ale w takim wymiarze, że uwzględni on tak podstawy teoretyczne, jak i zastosowanie przede wszystkim w budownictwie wodnym. Wreszcie przygotowanie zawodowe absolwentów profilują przedmioty zgrupowane w Katedrach Regulacji Rzek, Budowy Zapór i Melioracji Wodnych. Dla specjalności Budownictwo Wodne Śródlądowe są to budowle piętrzące i siłownie wodne, regulacja rzek i budowa dróg wodnych, a dla specjalności Budownictwo Wodno Melioracyjne - obudowa potoków górskich, melioracje wodne, gospodarka wodna. Uzupełniają je przedmioty takie, jak: organizacja i mechanizacja budownictwa, prawo wodne oraz zaopatrzenie w wodę, wreszcie podstawy wodociągów i kanalizacji; te tak ważne przedmioty wykładane są w Krakowie dodatkowo, mimo że program tych specjalności nie przewidywał. Prowadzi się również kształcenie w zakresie ekonomii oraz podstaw ustrojowych Polski współczesnej. W stosunku do poprzedniego zakresu wykształcenia usunięto całkowicie budowę mostów, elementy komunikacji lądowych /drogi, koleje/ i ograniczono elementy budownictwa sanitarnego uznając, że są one reprezentowane w specjalności inżynieria sanitarna.

Kadra naukowo-dydaktyczna Wydziału reprezentuje dobry poziom i wysokie kwalifikacje. Wykłady prowadzą wyłącznie profesorowie i docenci. Kierownicy Katedr i Zakładów /profesorowie: S. Szerzeń, R. Ciesielski, T. Gabryszewski, J. Pałka, M. Zajbert i docenci F. Budziński, A. Oberc, K. Pietrzyk, Z. Skąpski, F. Szwed, B. Kordas, J. Fiszer, E. Kocwa, Z. Pałasiński, A. Wiczysty/- to doświadczona i utalentowana kadra, wkładająca ogromnie dużo wysiłku w kształcenie studentów i młodych pracowników nauki.

Absolwenci Wydziału Budownictwa Wodnego pracują we wszystkich działach budownictwa i gospodarki wodnej w całej Polsce. Oczywiście, najwięcej jest ich w województwach południowych: krakowskim, śląskim, rzeszowskiem i kieleckim. Podanie dokładnej statystyki lokalizacji i rodzaju miejsc zatrudnienia nie jest niestety możliwe, gdyż nie ma odpowiednich danych od blisko 1000 absolwentów. Z zebranych wiadomości wynika, że część absolwentów pracuje naukowo na Politechnice Krakowskiej /ok. 40 osób/ oraz na innych uczelniach, w instytutach budownictwa i gospodarki wodnej, bardzo duża grupa pracuje w różnych biurach projektów, przede wszystkim

w biurze projektów melioracyjnych, budownictwa komunalnego, przemysłowego i budownictwa ogólnego. Większość absolwentów zatrudnionych jest jednak w przedsiębiorstwach wykonawczych, jak np. "Hydrobudowa", w przedsiębiorstwach hydrogeologicznych jak "Hydrogeo" czy w przedsiębiorstwach budownictwa przemysłowego. Nie brakło ich przy żadnej poważniejszej inwestycji wodnej w Polsce Południowej. Projektowali lub realizowali takie inwestycje, jak: Rożnów, Czołów, Goczałkowice, Tresna, Solina, wodociągi w Krakowie, Rzeszowie, Poznaniu i w wielu mniejszych miastach. Zarządzają gospodarką wodną rejonów górskich, prowadzą prace przy zaopatrzeniu w wodę oraz odwodnieniu zakładów przemysłowych /w tym np. Huta im. Lenina/. Zajmowali i zajmują kierownicze stanowiska w administracji technicznej /np. Wydziały Gospodarki Wodnej Rad Narodowych/ oraz kierownicze stanowiska w przedsiębiorstwach wykonawczych.

2.6. Tendencje rozwojowe w przyszłości

Od kilku lat Wydział wykazuje nowe tendencje rozwojowe. Rozbudowuje się baza lokalowa, zwiększa zakres i waga prac naukowych, rozwija dydaktyka. Zamierzona jest rozbudowa laboratoriów i bazy doświadczalnej, jak również zwiększenie naboru studentów. Zgodnie z wytycznymi władz ustalono również zmianę struktury organizacyjnej na instytutową. Choć więc dzisiejszy dzień powszedni Wydziału nie zawsze jest słoneczny, bo do pokonania są różne przeszkody obiektywne i subiektywne, to jednak jego przyszłość zarysowuje się w jaśniejszych barwach. A ogólna ocena dorobku dydaktycznego Wydziału w ćwierćwieczu jest bezsprzecznie pozytywna. Potwierdzą to na pewno uroczystości Jubileuszowe 25-lecia Politechniki Krakowskiej.

3. DZIEKANI, PRODZIEKANI I DELEGACI DO SENATU

D z i e k a n i

	w roku akademickim:
prof. nadzw. mgr inż. Mieczysław Wrona	1954/55 - 1957/58
prof. zw. mgr inż. Stanisław Szerszeń	1958/59 - 1965/66
prof. dr habil. inż. Julian Pałka	1966/67 - 1969/70

P r o d z i e k a n i

	w roku akademickim:
doc. dr inż. Feliks Szwed	1953/54 - 1954/55, 1956/57
doc. dr inż. Paweł Żmijewski	1958/59 - 1959/60
prof. dr inż. Zbigniew Kajetanowicz	1960/61 - 1963/64
doc. dr habil. inż. Bronisław Ślusarczyk	1964/65
doc. dr habil. inż. Julian Pałka	1965/66
doc. dr inż. Zbigniew Skąpski	1966/67 - 1968/69

D e l e g a c i d o S e n a t u

	w roku akademickim:
prof. dr inż. Marian Czerwiński	1958/59
prof. dr inż. Zbigniew Kajetanowicz	1956/57 - 1957/58, 1959/60
prof. mgr inż. Mieczysław Wrona	1960/61 - 1961/62
doc. dr inż. Andrzej Oberc	1962/63 - 1967/68
doc. dr inż. Feliks Szwed	1968/69 - 1969/70

4. PROFESOROWIE, DOCENCI, ST. WYKŁADOWCY^{X/}

Karol BIEDA, doc. etat., dr inż. arch., urodzony w 1920 r.

Studia: Wydział Architektury AGH - 1952, doktorat - 1964.

Od 1954 r. - st. asystent Katedry Geometrii Wykreślnej Polit. Krak., 1958 r. - adiunkt, 1968 r. - docent etat. tej Katedry.

Publikacje z zakresu geometrii wykreślnej, geometrii rzutowej oraz perspektywy, odczyty i prelekcje z wym. zakresu, wygłaszane na zjazdach krajowych i międzynarodowych.

Działalność na Wydziale: opiekun grupy i roku, członek Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej.

Działalność poza Wydziałem: uczestnictwo w seminariach naukowych z geometrii wykreślnej na Politechnice Warszawskiej, aktywna działalność w ZBoWiD i Związku Byłych Więźniów Polit.

Wiktor BONIECKI, prof. dr, urodzony w 1918 r.

Studia: Wydział Prawa Uniwersytetu Warszawskiego i Wydział Prawno-Ekonomiczny UJ, 1948 r. - doktorat, 1954 r. - nominacja na z-cę prof., 1957 r. - habilitacja, 1968 r. - nominacja na prof. nadzw. na WSE w Krakowie.

Od 1953 r. - kier. Katedry Ekonomii Politycznej na Politechnice Krakowskiej, jednocześnie kierownik identycznej Katedry na WSE w Krakowie. Od 1965 r. na etacie WSE, prowadzi wykłady na Politechnice Krakowskiej na zasadzie zajęć zleconych i pełni funkcję opiekuna naukowego Katedry Ekonomii Politycznej, która w tych latach /do maja 1969 r./ nie posiada etatowego kierownictwa. W tym samym czasie /do 1957 r./ jest sekretarzem KW PZPR w Krakowie, a w latach 1958 - 1962 - Przewodniczącym Rady Narodowej m. Krakowa.

Publikacje - 32 obszerne prace naukowe oraz 100 rozpraw i artykułów.

^{X/} Materiały do not biograficznych dostarczone zostały przez poszczególne pracowników naukowych.

Działalność poza Wydziałem: kierownik Katedry WUML przy KW PZPR w Krakowie, lektor KC i KW PZPR oraz w latach 1952-1964 - wykładowca w Centralnej Szkole Partyjnej przy KC PZPR. Odznaczenia: Medal 10-lecia PRL /1955/, Budowniczy Nowej Huty /1957/, Złoty Krzyż Zasługi /1956/, Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski /1959/.

Wanda BRZOZOWSKA, st. wykładowca, mgr inż., urodzona 1920 r.
 Studia: Wydział Mechaniczny Politechniki Lwowskiej i Politechniki Krakowskiej.

Prace naukowe: współautorka skryptu z geometrii wykry., wydanego dwukrotnie nakładem PWN oraz współtwórca prototypów modeli dydaktycznych, wykonanych na zamówienie katedr Geometrii Wykreślnej Politechniki Warszawskiej i Gdańskiej, AGH, WAT i Wyższ. Szkoły Marynarki Wojennej.

Praca dydaktyczna: mł. asystent/od roku 1948/, asystent i st. asystent wydziałów politechnicznych AGH, adiunkt, wykładowca i st. wykładowca Polit. Krak. - Wydział Mechaniczny.

Franciszek BUDZIŃSKI, doc. dr, urodzony 1923 r.

Studia: Wydz. Prawa UJ - 1949 r. Wydz. Filozoficzny UJ - 1950 r. doktorat - 1952 r., 1968 r. - habilitacja i docentura. Od roku 1948 asystent, od 1949 r. st. asystent w Kat. Ruchu Zawodowego WSNS w Krakowie, Od 1950 r. - adiunkt Kat. Historii Gosp. WSE w Krakowie. Od 1952 r. - adiunkt w Kat. Ekon. Politycznej Polit. Krak. W 1968 r. - etat docenta w tej Katedrze. 1969 r. - kier. Katedry.

12 opublikowanych poważnych prac naukowych, ponadto szereg rozpraw i artykułów naukowych w czasopismach i periodykach.

Roman CIESIELSKI, prof. dr habil. inż. urodzony w 1924 r.

Studia: Wydz. Inżynierii AGH - 1945 r., 1948 r. - asystent w Katedrze Statyki Budowli i Wytrzyma. Materiałów, 1949 r. - st. asystent, 1951 r. - adiunkt, 1953 r. - z-ca prof. i kier. Zakładu Wytrzyma. Materiałów. 1958 r. - doktorat, 1961 r. - habilitacja, 1963 r. - mianowanie na prof. nadzw., kierownictwo nowo powstałej Kat. Dynamiki Budowli /stanowisko zajmowane do dziś/.

Kilkadziesiąt prac naukowych ze statyki budowli /ok.30 publikacji/, dynamiki budowli /ponad 50 publikacji/, budownictwa inżynierskiego /ponad 30 publikacji/, 6 skryptów. Szczególnie ważne osiągnięcie: oryg. oprac. i weryfikacja doświadczalna skal wpływu drgań i wstrząsów na budynki SWD. Szereg projektów konstrukcyjnych, obliczeń statycznych, badań i ekspertyz dla przemysłu.

Działalność na Uczelni: prodziekan /2 kadencje/, delegat do Senatu /2 kadencje/, przew. i czł. wielu komisji senackich oraz przew. kolegium red. wydawnictw i z-ca red. naczelnego "Czasopisma Technicznego" /przez 10 lat/, organizator sesji jubileuszowej Polit. Krak. na 600-lecie UJ, czł. Rady Nauk Inst. Budownictwa.

Działalność poza Uczelnią: przew. Komitetu Nauki PZITB /8 lat/, działacz NOT /czł. Rady Głównej /3 kad./, z-ca przew. i czł. Gł. Kom. Rew. /2 kad./ i czł. Prez. Zarz. Gł. /1 kad./.

Odnaczenia i nagrody: Krzyż Walecznych, Medal Zwycięstwa i Wolności, Odznaka Grunwaldzka, Złoty Krzyż Zasługi, Medal X-lecia, Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, szereg złotych odznak organizacji społ. i naukowych. Nagroda ind. Ministra Ośw. i Szk. Wyż. II stopnia, nagroda ind. IV Wydz. PAN i nagroda Oddz. Krak. PZITB. Nagroda zespołowa Min. Bud. I stopnia /dwukrotnie/ i III stopnia. Nagroda zespołowa NOT I stopnia.

Marian CZERWIŃSKI, prof. dr inż., urodzony w r. 1893.

Studia: Wydz. Hydrotechn. Politechniki Lwowskiej. Doktorat - 1950 r. Asystent Kat. Wodociągów i Kanalizacji Polit. Lwowskiej, st. asystent Kat. Melioracji Studium Rol. UJ, później WSR w Krakowie. W 1930 r. organizuje w Państw. Szkole Przemysłowej Wydział Melioracyjny, zostając jego kierownikiem, a następnie dyrektorem Lic. Wodno-Melioracyjnego. Później pracuje kolejno w Biurze Studiów i Proj. Bud. Komunalnego, na Wydz. Melioracji Wodnych WSR /dziekan tego Wydziału w latach 1958-63/. W latach 1956-61 - kier. Kat. Regulacji Rzek i Bud. Kanałów Polit. Krak.

Szereg projektów z zakresu melioracji i regulacji rzek oraz wodociągów i kanalizacji. Artykuły w prasie fachowej na te same tematy.

Działalność poza Uczelnią: czł. Komitetu Zagosp. Ziem Górskich PAN, czł. Rady Nauk. Komitetu Nauki i Techniki, przew. Oddziału Zrzeszenia Inż. i Techn. Sanitarnych oraz Oddziału Tow. Geofizycznego.

Józef FISZER, doc. dr inż., urodzony w 1925 roku.

Studia: Wydz. Bud. Lądowo-Wodnego AGH - 1949 r. Doktorat-1963 r. /WSR Wrocław/.

Publikacje: 6 artykułów z zakresu budowy i proj. oczyszczalni ścieków, zaopatr. ludności i przemysłu w wodę na przykładach Szwajcarii i Węgier /1957-58/; 3 artykuły na temat gosp. wodnej w regionie /1962-66/; 2 większe prace, 7 referatów na konferencje naukowe, III nagroda w konkursie SARP na opracowanie koncepcyjne zapory w Czorsztynie /1966/; I nagroda za projekt rozbudowy Ostrołęki /1967/; wyróżnienie w konkursie TUP na projekt centrum Opola /1968/ i inne.

Działalność na Uczelni: asystent /1947-49/, st. asystent /1949-51/, wykładowca /1955-56/, st. wykł. /1964-69/, docent /1969/. Przew. Wydziałowej Kom. Współpracy z Gosp. Narod. Czł. Uczelnianej Kom. Inwestycyjnej.

Działalność poza Uczelnią: 1949 -1959 - Biuro Proj. Bud. Komunalnego w Krakowie /zrealizowane projekty wodociągów w Łańcucie, Jarosławiu, Rzeszowie i Mielcu; rozbudowa wodoc. w Poznaniu. koncepcja rozbud. kanalizacji w Krakowie/; 1959-1969 - kier. Wydziału Gosp. Wodnej i Ochr. Powietrza WRN w Krakowie.

Tadeusz GABRYSZEWSKI, prof. mgr inż., urodzony w roku 1906.

Studia: Politechnika Lwowska - 1933 r.

Wiele artykułów z zakresu zaopatrzenia w wodę i usuwania ścieków, 8 książek, niektóre wielokrotnie wznawiane, 5 referatów na konferencje naukowe. Kilkadziesiąt projektów. Ważniejsze: proj. uruchomienia wodoc. dla fabryki "Rokita" w Brzegu D. /1949/, proj. rozbudowy wodociągów w Łądku Zdroju /1951/, Wałbrzychu /1954/, Wrocławiu /1956/, analiza zaopatrzenia w

wodę Dol. Śląska /1957/, opinie i koreferaty dot. budowy, rozbudowy i eksploatacji urządzeń wod.-kan. dla Wrocławia, Poznania, Kalisza, okręgu łódzkiego /1956-69/ i wiele innych.

Działalność na Uczelni: 1951-58 r. z-ca prof.; 1958-65 r. - docent; od 1966 r. - prof. nadzw. Od 1952 r. - kier. Kat. Wodociągów i Kanalizacji, do r. 1968 na Polit. Wrocławskiej, od 1969 - na Polit. Krak. W latach 1951-53 prodziekan. W latach 1953-54, 1955-58, 1960-66 - dziekan Wydz. Inżynierii Sanit. Polit. Wrocławskiej, Organizator Kat. Inżynierii Sanit. na Polit. Krak.

Był promotorem 5 obronionych przewodów doktorskich, jest promotorem 4 dalszych. Opracowywał recenzje prac doktorskich /13/ i habilitacyjnych /2/. Szereg recenzji, prac i rozpraw naukowych oraz podręczników.

Działalność poza Uczelnią: 1945-50 r. - dyr. techn. Miejskiego Przeds. Wod. i Kan. we Wrocławiu, 1950-64 - organizator, dyr, gł. specjalista Biura Proj. Bud. Komunalnego we Wrocławiu, z-ca przew. Sekcji Inżynierii Sanit. Komitetu Inżynierii Lądowej PAN /do 1969/, z-ca przew. Oddziału Krakowskiego PZITS, czł. Polskiego Kom. Współpracy z Międz. Stow. Zaopatrzenia w Wodę, czł. zespołu progr. Rady Gł. Min. Ośw. i Szk. Wyższ. d.s. Inżynierii Sanitarnej i in.

Nagrody ind. Min. Ośw. i Szk. Wyż.: II stopnia /1964/ i III stopnia /1968/, Medal X-lecia PRL /1955/, Złoty Krzyż Zasługi /1957/, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski /1969/ szereg złotych odznak honorowych organizacji i instytucji.

Marian GREMBOWICZ, st. wykładowca, mgr inż., urodzony w 1922 roku. Studia: Wydz. Prawno-Ekonom. Uniw. Poznańskiego - 1950 r., wydz. politechniczne AGH - 1952 r.

10 publikacji na tematy społeczno-ekonomiczne i techniczne. Ponadto: przeszło 20 ekspertyz z zakresu mechaniki gruntu i fundamentowania oraz ponad 120 analiz i opracowań naukowych z zakresu ekonomiki i organizacji budownictwa, opracowanych na zamówienie jednostek gosp. narodowej.

Działalność na Uczelni: 1950 r. - st. asystent Kat.Ekonom. Polit., w 1952 r. - adiunkt, 1955 r. - z-ca prof., 1961 r. - st. wykładowca. W latach 1952-56 także wykładowca WSI w Krakowie. W latach 1954-56 prodziekan Wydz.Bud.WSI. Od 1955 r. czł. Rady Wydziału, ponadto członek różnych komisji uczelnianych i wydziałowych.

Działalność poza Uczelnią: członek komisji: ekonom., budown. i zatrudnienia KW PZPR, lektor KW PZPR, czł. Kom. Plan. WRN w Krakowie. Członek PTE, PZiTB, TNOiK, TPPR. "Mostosatl" w Nowej Hucie - kier. bud. /1952-54/, Biuro Proj. "Bibrokwas" w Krakowie /1955-57/, kier.Wydz.Bud.PRN w Krakowie, dyr. WUML przy KW PZPR w Krakowie /1954-56/, biegły Komisji Odwoławczej przy Min. Spraw Wewnętrznych /1958-69/.

Odnaczenia: Medal X-lecia PRL, Złoty Krzyż Zasługi.

Edward GOLONEK, dr inż., urodzony w 1919 roku.

Studia: Wydz. Roln.-Leśny UJ /1943-47 - tajne nauczanie/, 1957- - Polit. Warsz., 1968 r. - doktorat /WSR Kraków/.

9 publikacji naukowych. Najważniejsze: "Opracowanie metodyczno-nauk. melioracji wodnych". 18 prac /nie publikowanych, i projektów, oddanych do realizacji. Prace terenowe na bud. krajowych i zagran. /NRD/. Stypendysta naukowy Prezesa Rady Ministrów /1951-54/ i WSR /1963/.

Działalność na Uczelni: 1959-1967 - ćwiczenia projektowe z melioracji. Od 1967 r. - st. wykładowca. Opiekun Koła Naukowego Meliorantów. Czł. Komisji Wydz. do współpr. z przemysłem i Hutą im. Lenina.

Działalność poza Uczelnią: członek Prez. SITWM NOT - Oddz. w Krakowie /od 1952/, przew. Sekcji Szkol. Roln. przy Zarządzie Okr. ZNP w Krakowie /1956-59/, przew. Kom. Rew. Komitetu Budowy TWM, rzeczoznawca w zakresie melioracji wodnych NOT, biegły w postępowaniu wodno-prawnym WRN w Krakowie

Zbigniew KAJETANOWICZ, prof. nadzw. w st. spoczynku, dr inż. urodzony w 1898 roku.

Studia: stopień doktora - 1952 r., docentem mianowany w 1954 r. a prof. nadzw. w 1961 r. Na kierownika Kat. Budowy Zapór i Si-

łowni Wodnych Polit. Krak. powołany w 1956 r. W katedrze prowadził 2 Zakłady.

Publikacje naukowe w kraju i za granicą. Praca "Genetyczne metody obliczeń hydrologicznych" pohnęła naprzód tę dziedzinę wiedzy.

Działalność na Uczelni: wieloletni prodzeikan d.s. nauczania Polit. Krak. Brał czynny udział w rozwoju naukowym Wydziału, organizując sesje naukowe i przygotowując na nie referaty.

Działalność poza Uczelnią: uznany specjalista, czł. 3 Komisji PAN, czł. Rady Nauk Inst. Bud. Wodnego w Gdańsku i 3 innych w Warszawie. Doradca we wszystkich prawie większych inwestycjach wodnych Polski Południowej. Kierownik Oddziału FIRM, później jego doradca.

Organizował prace społeczne i brał w nich udział, m in. opracował, wraz z zespołem, obszerny operat zasobów wód powierzchniowych woj. opolskiego. Posiada Złoty Krzyż Zasługi /1958/. W stan spoczynku przeszedł na własne żądanie w 1965 roku.

Elżbieta KOCWA, docent dr habil., urodzona w 1918 roku.

Studia: UJ Wydz. Filozoficzny, Oddz. Farmaceutyczny - 1945. Doktorat - 1960 r. /AM/, habilitacja - 1966 r.

40 prac opublikowanych, w tym 30 oryginalnych /10 w jęz. angielskim/, 7 art. popularno-nauk., 3 prace resortowe, oddane Inst. Przem. Fermentacyjnego w formie poufnych dokumentacji.

Działalność na Wydziale: 1967-69 - adiunkt, 1969 - docent etatowy. Organizacja i kierownictwo Zakł. Techn. i Biologii Wód i Ścieków przy Kat. Wodociągów i Kanalizacji, czł. Kom. Rekrutacyjnej, czł. kom. organizacji Inst. Inżynierii Sanitarnej.

Praca zawodowa: st. asystent - 1947-48 r. UJ, 1950-1958 r. - Inst. Przem. Fermentacyjnego /adiunkt, kier. Pracowni Bakteriologicznej/, 1959 - adiunkt Zakładu Mikrobiologii Lek. AM, 1960-1967 r. - adiunkt Zakł. Mikrobiologii Wydz. Farmaceutycznego AM, 1960-1963 r. - wykładowca na Wydz. Biol. i Nauk. o Ziemi na UJ. Czł. Pol. Tow. Mikrobiologów.

Bolesław KORDAS, docent, dr habil.inż., urodzony w 1933 roku.

Studia: Wydz.Bud.Wodnego Polit.Krak. - 1956, Wydz. Inżynierii Uniwersytetu w Belgradzie - 1959-61, Wydz.Nauk Uniwersytetów w Grenoble i Tuluzie 1963-64.

Ponad 30 prac naukowych z zakresu hydrauliki, w tym referaty na 6 międzynarod. kongresach hydraulicznych.

Działalność na Wydziale: od 1966 r. - docent w Kat.Regulacji Rzek i Budowy Dróg Wodnych, kier.Zakł. Hydrauliki i Hydromechaniki.

Działalność poza Wydziałem: z-ca dyr.PIHM w Warszawie /od r.1967/, czł. Międzynarod.Stow.Badań Hydraulicznych /AIRH/, przewodniczący Grupy Roboczej Hydrometeorologii Europ. Asocjacji WMO, czł.Prez.Kom.Gosp.Wodnej PAN, czł.Prez.Polskiego Kom. Międzynarod.Dekady Hydrologicznej /IDH/, czł. Narodowego Kom. Geodezji i Geofizyki PAN.

Anna ŁOŚ, docent, dr habil., urodzona w 1921 roku.

Studia: doktorat - 1958 r. Stopień docenta na Politechnice Warszawskiej - 1963 r.

13 publikacji naukowych: w "Czasopiśmie Technicznym", Zeszytach Naukowych WSR /Melioracja/ i Biuletynie Ośrodka Postępu Techn.WSR. Projekty i realizacje: Pomiaru sytuacyjno-wysokościowe obiektów przem.; Pomiaru sytuacyjne terenów rolnych dla potrzeb ewidencji gruntów i inne.

Na Wydziale: 1947-55 - asystent, st.asystent, adiunkt Kat. Geodezji; 1955- z-ca prof.; 1968 - docent.

Poza Wydziałem: 1955-63 r. - z-ca prof. i p.o. kier. Kat. Geodezji Wydz.Melioracji Wodnych WSR w Krakowie. 1964 - kier. tej Katedry. Złoty Krzyż Zasługi /1961 r./.

Jerzy MIZGALEWICZ, mgr inż., urodzony w 1928 roku.

Studia: Wydz.Bud.Wodnego Polit.Krak. -1955 r.

5 opublikowanych artykułów. Projekty i realizacje: współpraca względnie wykonanie ponad 70 opracowań. Wśród nich: studia i prace badawcze dla wyznaczenia lokalizacji 5 studzien głębinowych dla Zakł. Tworzyw Sztucznych w Pustkowie; Badania hydrologiczne i hydrogeologiczne pod budowę 5 osiedli w Biesz-

czadach; Opracowanie zasobów wód powierzchni. woj. opolskiego; Operat hydrologiczny i obliczenie zasobów wód powierzchni. dla obszaru Spisza i inne.

Działalność na Wydziale: czł. Kom. Programowo dydaktycznej, czł. kom. współpracy z przemysłem, czł. Rady Wydz. ZNP.

Andrzej OBERC, doc. dr, urodzony w 1920 roku.

Studia: Wydz. Mat. Przyrodniczy Uniwersytetu Lwowskiego - 1941, Wydz. Mat. Przyrodniczy UJ - 1945 r. Doktorat - 1947 r. Docentem mianowany w 1954 r.

Autor względnie współautor 11 prac naukowych, 3 skryptów, 3 publikacji z zakresu organizacji nauki i spraw społ., 6 referatów nauk. /w tym 2 na Uniwersytecie Pekinśkim/; kilka referatów popularno-nauk., 4 referaty w ramach działalności w ZNP. Autor względnie współautor kilkudziesięciu opracowań geologicznych złóż wapieni /m.in. złóż Kowala-Sobków-Nowica/, tufów filipowickich jako surowca do aluminium i części złoża kwarcytów w Kleszczowej. Ponadto weryfikator opracowań mineralogiczno-petrograficznych złóż miedzi okolic Lubina. Naukowe podróże do Węgier, CSRS i Chin.

Od roku 1942 pracował jako geolog w przeds. naftowym. Działalność dydaktyczną rozpoczął w 1945 r. jako mł. asystent, później asystent i st. asystent na UJ. Od 1947 r. - adiunkt na AGH, od 1954 r. - docent. W r. 1961 przeniesiony na Wydz. Bud. Wodnego Polit. Krak.

W latach 1955-60 - prorektor d.s. między AGH. Opiekun roku w AGH /7 lat/ i w Polit. Krak. /3 lata/. Aktywny członek ZNP, m. in. w latach 1962-66 - v-prezes Zarządu Okręgu.

Odnaczenia: Medal X-lecia, Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złote Odznaki ZSP, ZNP Polit. Krak.

Bolesław OSUCH, doc. dr inż., urodzony w 1932 roku.

Studia: Wydział Budownictwa Wodnego Polit. Krak. - 1956 r.

Doktorat - 1964 r. Na stanowisko docenta powołany w 1970 roku.

W zakresie uprawianej specjalności ma w dorobku wiele prac publikowanych i przekazanych na sesjach i sympozjach nauko-

wych. Dla potrzeb gospodarki narodowej opracował kilkadziesiąt operatów /kilka wykonanych w ramach pracy społecznej/.Opracował metodę ustalania składu granulometrycznego cieków karpaccich w drodze obliczeń kameralnych bez potrzeby prac terenowych.

W Katedrze Budowy Zapór i Siłowni Wodnych prowadzi Zakład Hydrologii. Ma znaczne osiągnięcia w pracy dydaktycznej. Od wielu lat jest wydziałowym opiekunem kół naukowych, prowadzi Koło Hydrologów przy Katedrze, jest opiekunem roku.

Odznaczenia: Odznaka 1000-lecia Państwa Polskiego, za pracę dydaktyczną uzyskał nagrodę Ministra Szkolnictwa Wyższego. Odznaka honorowa ZSP, nagrody Rektora.

Zbigniew PALASIŃSKI, doc. dr inż. arch., urodzony w 1921 r.

Studia: Wydziały Politechn. AGH - 1950 r. Doktorat - 1960 r.

Habilitacja i tytuł docenta - 1963 r.

Projekty wynalazcze: 6 patentów PRL, 2 wdrożone. Publikacje: artykuły z zakresu geometrii wykreślnej rzutu środkowego i fotografii, a w szczególności zastosowanie metod geom.-fotograficznych do celów inwentaryzacyjnych.

Od 1963 r. kier. Zakł. Perspektywy Malarskiej Polit. Krak., od 1966 r. prodziekan Wydz. Budownictwa Wodnego - Studium dla Pracujących. Wykłady zlecone z fotografii, geometrii wykr. i perspektywy, organizacja i kierownictwo Zakł. Geometrii Wykr. w WSR Kraków /1964-68/. Odznaka i tytuł Zasl. Racjonalizatora Produkcji - 1962 r.

Julian PAŁKA, prof. dr habil. inż., urodzony w 1924 r.

Studia: Wydz. Inż. Budowl. Polit. Śląskiej - 1949 r., doktorat - 1959 r., habilitacja - 1962 r., doc. etat. - 1963 r., prof. nadzw. - 1969 r.

Ważniejsze projekty i realizacje: 1949-52 - proj. wieży węglowej Kop. "Makoszowy", fundamentów pod turbosprężarki dla Hut "Bobrek" i "Bierut", fundamentów pod turbozespoły w Elektrowni "Jaworzno" i "Miechowice" i in.; w latach 1952-62 m. in. badania wytrzyma.-statyczne i dynam. hali sport., mostów stalowych, fundament. maszyn.; projekty wzmocnienia za pomo-

cą sprężania fundamentów pod turbozespoły, 7 bud. 11-kondygn. koncepcja fundamentowania Walcowni w Hucie im. Bieruta.

37 publikacji, 3 zakończone promotorstwa, 17 rec.prac.dokt. i habil., 17 rec. art.nauk.; ponad 90 nie publ. oprac. nauk. dla przemysłu, ponad 50 oprac. geolog.-inżyn., 7 patentów, nagroda Min. za prace naukowe.

Działalność na Uczelni: w latach 1952-62 czł. Prez.Rady Zakład., kier. Stud.Zaochn., od 1963 r. kier.Katedry Mechaniki Gruntów i Fundament., prodziekan, rzeczoznawca Zakł.Dośw.1962-70 - przew. Kom. Wynalaz. i Współpr. z Przem., czł. kilku komisji senackich, czł. Rady Nauk. Instyt. Budown., prodziekan i dziekan Wydz. Budown.Wodn.

Działalność poza Uczelnią: w latach 1948-52 - projektant i kier. pracowni fundament. w Gliwickim Biurze Proj. Budown.Przemysłowego, w latach 1950-54 prac. Polit. Śląskiej, w latach 1960-61 - insp. nadzoru budowl. w Zakł. Energer. w Gliwicach i Banku Inwest. w Katowicach, w latach 1959-62 - projektant i rzeczoznawca Sp-ni "Zespół Dokumentacyjny" w Warszawie. Od 1960 r. rzeczoznawca PZITB, konsultant "Miastoprojektu" Rzeszów i Kraków, czł. Prez.Wojew. Klubu Techniki i Racjonaliz.w Krakowie, Polskiego Komitetu Geotechn. i Robót Podziemn., Sekcji Mechan. Gruntów, Komit. Inż. PAN, Komit. Mechan. Stosow. PAN, Kom. Nauki PZITB, Zespołu Budown. Sekcji Akt. Wiedzy Rady Nauk. Progr. Ośr. Post. Techn. w Katowicach.

Kazimierz PIETRZYK, doc. dr inż., urodzony w 1928 roku.

Studia: Polit. Krakowska - 1951 r., Polit.Warszawska - 1954 r.

Ważniejsze prace: "Wpływ uziarnienia gruntu na jego wysadzinowość w świetle badań laboratoryjnych" - 1964 r.; "Analiza wpływu niektórych czynników na pęcznienie przemarzającego podłoża na podst.badań laborat." - 1968 r.

Działalność na Uczelni: kier.Kat.Melioracji Wod., prodziekan Wydz.Bud.Wodn., czł. Egz. -KU PZPR, przew.Kom.Dydakt. KU PZPR, przew.Rady Szkoły d.s.Młodz., czł.Rektorskiej Komisji d.s.Badan Naukowych.

Działalność poza Uczelnią: 1951-52 r. - PHIM, 1954-58 Krak.
Biuro Proj. Bud. Przem. Od 1959 r. - biegły sądowy z zakresu
gruntoznawstwa przy Sądzie Woj. w Krakowie.

Antoni PLAMITZER, prof. dr inż., urodzony w 1889 roku, zmarł w
1954 roku.

Studia: Wydz. Inżynierii Polit. Lwowskiej i Wydz. Filozoficzny
Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Doktorat - 1914 r., do-
centura - 1922 r., w tym samym roku mianowany prof. nadzw. i
kier. Kat. Geometrii Wykr. na Polit. Lwowskiej. Prof. zwyczaj.
mianowany w 1929 r.

Główną dziedziną zainteresowań nauk Profesora była geome-
tria rzutowa, w zakresie której opublikował kilka poważnych
prac. Zgromadził wokół siebie entuzjastów geometrii, dla któ-
rych prowadził specjalne seminaria. W okresie powojennym obję-
li oni szereg katedr i zakładów geometrii.

Studentom i współpracownikom dawał zawsze przykład rzetel-
ności i obowiązkowości, pracując po kilkanaście godzin dzien-
nie na Uczelni i dla Uczelni.

Wojciech POGANY, wykładowca, mgr inż., urodzony w 1890 roku
zmarł w 1956 roku.

Studia: Wydz. Inżynierii Polit. w Budapeszcie.

80 prac. nauk. i artykułów, większość w czasopiśmie za-
granicznym. Wiele ekspertyz i projektów z zakresu Mechaniki
gruntów i fundamentowania.

Działalność na Wydziale: wykładowca w Kat. Mechaniki Grun-
tu i Fundamentowania na wydz. politechnicznych AGH /od 1953 r./
Od 1920 r. - współpraca z Zakł. Mineralogii i Petrografii AGH
kierownictwo pierwszego w Polsce laboratorium mechaniki grun-
tów na UJ. W latach 1926-42 r. wykłady w Szkole Przemysłowej
w Krakowie. Po wyzwoleniu - praca na AGH. Od 1953 r. - wykła-
dy i kierownictwo Laboratorium Badawczego przy Zakładach Gór-
nictwa II. Od 1953 r. - kier. pracowni IBW PAN w Krakowie.

Włodzimierz RONIEWICZ, prof.dr inż., urodzony w 1893 roku, zmarł w 1956 roku.

Studia: Wydz. Inżynierii Polit. Wiedeńskiej - 1915 r., Wydział Inż. Polit. Lwowskiej - 1921 r.

Projekty i realizacje: wiele obiektów wodnych z zakresu budowl. piętrzących oraz urządzeń melioracyjnych. Z licznych publikacji najważniejsze to: "Metody badań właściwości fizycznych gruntów dla celów drenacji", "Bagna Pontyńskie", skrypt "Hydraulika cz.I" i inne.

Działalność na Wydziale: Od 1945 r. - na wydz. politechnicznych AGH oraz na Politechnice Śląskiej. W ramach AGH - kier. Kat. Bud. Wodnego I. W latach 1947-52 - dziekan Wydz., w r. 1953 prorektor d.s. nauki. Po utworzeniu Wydz. Budownictwa Wodnego nadal kier. Katedry, przemianowanej na Katedrę Regulacji Rzek i Budowy Kanałów.

Działalność poza Wydziałem: 1929 r. - 1936 r. - kier. Melioracyjnej Stacji Dośw. we Fredrowie; czł. Komisji Doświadczalnictwa Melioracyjnego przy Min. Rolnictwa.

Romuald ROSŁOŃSKI, prof. dr habil. inż., urodzony w 1880 roku zmarł w 1956 roku.

Studia: Polit. Lwowska, później studia w Niemczech, Szwajcarii, Norwegii, USA, po czym - geologia na UJ. Doktorat - 1909, habilitacja - 1924 r. Mianowanie na prof. w 1937 roku.

Szereg obszernych publikacji, także książkowych. W większości z nich opierał się Profesor na własnych metodach bad., które stosował nawet przy opracowywaniu konkretnych projektów, takich jak wodociąg dla Przemysła czy projekt zaopatrzenia w wodę Łodzi. Z ważniejszych prac na uwagę zasługują ponadto: projekt zaopatrzenia w wodę Zagłębia Śląsko-Dąbrowskiego oraz Fabryki Związków Azotowych w Mościcach.

Działalność na Wydziale: od 1945 r. kierownik Kat. Budown. Wodnego II na wydziałach polit. AGH. Później kier. Kat. Budowy

Zapór i Siłowni Wodnych - od początku jej powstania aż do swojej śmierci w 1956 roku.

Działalność poza Wydziałem: ekspert Min. Komunikacji do badań hydrologicznych przy budowie zbiorników w Porąbce, Rożnowie i Czochowie oraz referent zamierzonej budowy zbiornika w Czorsztynie, a także projektu odprowadzenia ścieków miejscowych, zanieczyszczających Wisłę w okolicach Krakowa.

Ze wszystkich powierzonych mu prac, które doprowadziły do zrealizowania wielu inwestycji w Polsce, wywiązał się Profesor w sposób przynoszący Mu zaszczyt. Wyrazem oceny jego prac była nagroda państwowa za całokształt pracy w dziedzinie hydrologii w 1951 r.

Fryderyk SCHAEFER, st. wykładowca mgr inż., urodzony w 1922 roku.
Studia: wydziały politechniczne AGH - 1951 r.

Ważniejsze publikacje: "Zastosowanie teorii Bligha-Lanesa do budowli piętrzących o dużych różnicach poziomów dna górnego i dolnego", "Nowoczesne podstawy hydrauliki ruchu ustalonego jednostajnego", "Modelowe badania ruchu pod ciśnieniem" i inne. Ważniejsze prace projektowe: wykorzystanie energetyczne kaskady rzeki Skrwy; ujęcie wody z Wisły dla Krak.Zakł. Sodyowych; zaopatrzenie w wodę tranzytowej stacji kolejowej w NN; laboratorium hydrauliczne Kąt. Regulacji Rzek i Budowy Dróg Wodnych Polit. Krak i inne.

Od 1948 r. do chwili obecnej - pracownik Polit. Krak. najpierw w Katedrze Budownictwa Wodnego I, później w Katedrze Regulacji Rzek i Bud. Dróg Wodnych. Delegat pom. prac. nauki do Rady Wydziału, przewodniczący Rady Oddziałowej ZNP, delegat Rady Zakładowej do Rady Wydz. i inne.

Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Zbigniew SKĄPSKI, docent dr inż., urodzony w 1903 roku.

Studia: Wydz.Inżynierii Polit.Lwowskiej - 1930 r.

Publikacje: 21, w tym 15 z problematyki geodezji inż.przemysłowej, 1 skrypt, 1 książka, 6 publikacji z problematyki ekonomiki i organizacji geodezji. Kilkadziesiąt prac praktycznych w zakresie triangulacji, pomiarów wytyczania dróg w różnych regionach kraju i inne.

Działalność na Wydziale: od 1962 r. - kier. Kat. Geodezji; docent etatowy - 1967 r., 1965-66 r. - kier. studiów wieczor., od 1966 r. prodziekan Wydziału Budownictwa Wodnego.

Działalność poza Wydziałem: 1929-34 r. - asystent II Katedry Miernictwa Polit.Lwowskiej. W latach 1934-39 - kier. komunalnego biura pomiarów borysławsko-drohobyckiego okręgu przem. 1940 r. - kier. prac. topograf. w służbie polskiej dywizji na froncie francusko-niem. 1941-45 r. - kier. szwajcarskiej obsługi budowy drogi alpejskiej. 1946-48 r. - kier. robót geodez. dla Wydziału Pomiarów WRN w Krakowie. 1949-52 r. - dyr. Państw.Przeds.Mierniczego w Krakowie. 1952-62 r. adiunkt, z-ca prof. i st. wykł. w Kat. Geodezji Górn. AGH. 1956-62 kier. studium zaocznego Wydz.Geodezji Górn. AGH. Od 1963 r. - przew. Zarz.Oddz.Woj.Stow.Geodetów Polskich w Krakowie i czł. Rady Głównej NOT w Warszawie.

Stanisław SZERSZEŃ, prof. zw. mgr inż., urodzony w 1899 roku.

Studia: Wydz.Inż.Lądowej i Wodnej Polit. Lwowskiej - 1929 r.

Docentura - 1939 r. Od 1945r. - profesor kontraktowy, od 1948 r. - prof. nadzw., od 1960 r. - prof. zw.

Wiele artykułów z zakresu geometrii wykł., skrypty i podręczniki, z których "Nauka o rzutach" opublikowana w 14 nakładach po 5 tys. egz., publikacje na temat organizacji procesu nauczania, przemówienia poselskie. Najważniejsze projekty: założenia proj. budowy gmachu Wydz.Górn.Polit.Śląskiej /202000m³/ oraz dzielnicy akad. w Gliwicach /38 obiektów o kubaturze miliona m³/. Projekty wstępne tych obiektów.

Działalność na Wydziale: od 1958 r. - kier. Kat. Geometrii Wykreślnej, dziekan Wydziału Budownictwa Wodnego/przez 4 kolejne kadencje/.

Działalność poza Wydziałem: od 1952 r. do 1956 r. - poseł na Sejm PRL, czł. CK SD, czł. Zarz. Gł.TPPR, Od 1949-58 r. prorektor Politechniki Śląskiej.

Feliks SZWED, doc. dr inż., urodzony w 1908 roku.

Studia: Wydz.Inżynierii Lądowej i Wodnej Polit.Lwowskiej - 1935 r.

Szereg zrealizowanych projektów regulacji rzek i potoków, jak np. Czeremoszu w Uścierykach, Rybnicy w Kosowie, bulwary na rzece Tyśmienicy w Borysławiu i inne. Publikacje w prasie naukowej, 3 skrypty.

Działalność na Wydziale od 1946 r. Od 1961 r. do chwili obecnej - kier. Kat.Regulacji Rzek i Budowy Dróg Wodnych. W latach akad. 1953/54, 1954/55 i 1956/57 - prodziekan Wydziału.

Działalność poza Wydziałem: w Państw. Zarz. Wodnym w Kołomyży /1936-38/, później kier. Referatu Wodno-Melior. w Busku-Zdroju. W r. 1945 - organizacja Gimnazjum w Prokocimiu.

Bronisław ŚLUSARCZYK, docent, dr habil. inż., urodzony w 1917 roku.

Studia: wydz. politechniczne AGH. Doktorat - 1959 r. Habilitacja - 1963 r.

Działalność na Wydziale: od 1949 r. -asystent w Katedrze Geodezji, od 1957 r. - st. asystent, a od 1953 r. - adiunkt. W 1954 r. przeniesiony służbowo do Kat. Geometrii Wykreślnej, pełnił obowiązki jej kierownika do 1956 r. W latach 1963-65 - prodziekan Wydz.Budownictwa Wodnego, równocześnie prowadzi wykłady zleczone na Wydz.Budownictwa Lądowego Polit. Krak.

Działalność poza Wydziałem: od 1965 r. - rektor Kielecko-Radomskiej WSI.

Stanisław ŚWISTERSKI, st. wykładowca dr inż., urodzony w 1918 roku.

Studia: Wydz.Mechaniczny Polit.Lwowskiej.Doktorat - 1968 r.

Publikacje: skrypty z wykładów geometrii wykreślnej oraz wydana w 4 językach praca pt. "Rekonstrukcja miejsca wypadku drogowego na podstawie fotografii".

Wykłady i ćwiczenia z geometrii wykreślnej na AGH w latach 1945-51, równoległe w latach 1947-50 na ASP w Krakowie, a od 1949 r. na Wydz. Mechanicznym Polit. Krak. Na starszego wykładowcę powołany w 1961 roku.

Artur WIECZYSTY, doc. dr inż., urodzony w 1929 roku.

Studia: wydz. politechniczne AGH - 1953 r. oraz Polit. Krak., Wydz. Bud. Wodnego - 1955 r.

Publikacje: 3 rozprawy, 41 artykułów w czasopismach fachowych, 1 podręcznik /współpraca/, 2 prace o charakterze monograficznym, 1 norma branżowa. Projekty i realizacje: proj. żelbetowego zbiornika w Górcie /1954 r./, proj. odwodnienia obiektów przemysłowych w Wieliczce /1959/, proj. studni drenażowej w Przemyśle /1960 - współpraca/ i inne.

Działalność na Wydziale: wykłady z wod. i kan., hydrogeologii i hydrologii /1955-69/, kier. Zakł. Zasobów i Eksploatacji Wód Podziem. /od 1963 r./, doc. w Kat. Bud. Zapór i Siłowni Wod. /od 1968 r./.

Działalność poza Wydziałem: w latach 1956-68 weryfikator w Przeds. Geol. Bud. Wodnego "Hydrogeo", rzeczoznawca Zesp. Ekspertów dla Oceny Proj. Inwestycyjnych WKPG w Krakowie, czł. Miejskiej Kom. Geol., czł. rad technicznych szeregu biur projektowych. Opinie, ekspertyzy i orzeczenia w zakresie bud. wodnego i hydrogeologii. Praca normalizacyjna dla Inst. Gosp. Wodnej w Warszawie.

Edmund WILCZKIEWICZ, prof. dr inż., urodzony w 1891 roku, zmarł w 1946 roku.

Studia: Politechnika Wiedeńska i Politechnika Lwowska - 1922 r.

Szereg artykułów i rozpraw w prasie technicznej oraz podręczniki: "Zasady zdjęć fotogrametrycznych" i "Fotogrametria" / w rękopisie/. Praca "Pełnoautomatyczny przetwornik" - opublikowana po śmierci autora. Ważniejsze prace: pomiary foto-

grametryczne Lwowa i Tatr, konstrukcje przyrządów fotogram-aeroprojektora, przyrządu do optycznego przetwarzania pełno-automatycznego przetwornika i kamery aerofotogrametrycznej.

Działalność na Wydziale: 1945-46 r. - kier. Kat. Miernictwa-I i dziekan Wydz.Inżynierii wydziałów politechnicznych AGH.

Działalność poza Wydziałem: w latach 1923 - 1937 - adiunkt Polit. Lwowskiej, 1937 r. - docent i prof. nadzw., 1937-39 r. - kier. II Kat. Miernictwa Polit. Lwowskiej, 1938-39 r. - dziekan Wydz.Inżynierii Polit.Lwowskiej, 1939-45 r. - kier. Kat.Budowy Przyrz.Geodez.i Fotogram. Lwow.Instyt.Polit. oraz kursów Technicznych, 1945-46 r. czł. Państw.Rady Miern.

Józef WOLEK, st. wykładowca, mgr inż., urodzony w 1931 roku.

Studia: AGH - 1953 r., Polit. Krak., - 1955 r.

Kilkadziesiąt prac studialnych, badawczych, projektowych, technologicznych i konstrukcyjnych; konstr. wsporcze rur wysokopr. Huty im. Lenina, zasobniki Aglomerowni, fund. wieżowca Huty Szkła "Szczałkowa", melioracje kompleksów w dolinach Knajki, Olesieńki, Czarnej Przemszy i Trzebyczki i in.

Działalność na Wydziale: 1954 r. - asyst. Kat. Regulacji Rzek i Bud. Kanałów., 1956 r. - st. asyst., 1964 r. - prac. inż.-tech., 1965 r. - wykładowca, 1969 r. - st. wykładowca.

Działalność poza Wydziałem: 1951 r. - Dział Nadzoru Techn. Szczecińskiego Urzędu Morskiego, 1952 r. - ZBM nr 1 i KZWI, 1953 r. - Prac. Konstr. Fundament. Stal. i Żelbet.Biura Proj. Nowej Huty, 1954 r. - Wojew. Biuro Proj., 1957 r. - nadzory techn. nad szeregiem budowl. wodn. Polski Połudn., 1959 r. - Biuro Proj. Wodn.-Meliorac. "BIPROMEL-KRAKÓW", 1963 r. - "Miastoprojekt" - Kraków.

Mieczysław WRONA, prof.nadzw. mgr inż., urodzony w 1903 roku, zmarł w 1961 roku.

Studia: Politechnika Lwowska - 1936 r.

Ważniejsze prace: 1926 -27 prace geodezyjne urządzeniowo-rolne, 1928-29 r. - pomiar uzdrowiska Morszyn, 1931-35 r.-

triangulacja uzdrowiska Brzuchowice, współpr. przy fotopłanie Lwowa; 1938-39 r. - pomiary geodez. dla bud. kilku lotnisk oraz fabryki Związków Azotowych w Chorzowie; 1940 r. konstr. uniwersal. probierza libel; 1947 r. - konstrukcja krótko ogniskowego przetwornika fot.

Działalność na Wydziale: 1945-47 r. - adiunkt w Kat. Miernictwa I; 1947-54 r. - prof.kontrakt., 1954-59 r. - z-ca prof., 1959 r. - prof. nadzwycz.; w latach 1947-61 - kier. Katedry Miernictwa I /od r. 1953 - Kat.Geodezji/, 1951-52 r. - prodziekan, a w latach 1952-58 dziekan Wydz.Inżynierii i wyłonięgo z niego od r. 1953 Wydz.Budownictwa Wodnego.

Działalność poza Wydziałem: 1926-35 r. - prac.biura geodez. 1935-39 r. - asystent Politechniki Lwowskiej. 1940-45 r. - wykł. Lwow, Inst.Politechn., od r. 1944 - docent.

Mieczysław ZAJBERT, prof. nadzwycz. dr inż., urodzony w 1909 roku.

Studia - 1934 r. Doktorat - 1964 r. Docentura - 1957 r. W r. 1968 mianowany prof.nadzwyczajnym.

20 publikacji oraz szereg referatów na sesje naukowe. Prace badawcze wykonane pod jego kierunkiem przez większe zespoły badawcze. Udział w pracach studialnych, prowadzonych w ramach ONZ w Genewie.

Od 1934 r. do wojny i 1945/46 - Państwowy Zarząd Wodny w Tarnowie, od 1946 r. - Dyrekcja Okręgowa Dróg Wodnych w Warszawie. W 1947 r. - dyrektor techniczny PRB "Hydrotrest", które zrealizowało budowę i rekonstrukcję prawie wszystkich poważniejszych obiektów hydrotechnicznych w kraju, łącznie z obiektami morskimi. Od 1948 r. - organizacja budowy największych w kraju portów lotniczych oraz roboty hydrotechniczne w szeregu okręgów przemysłowych. Od 1960 r. - dyr.Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa. W 1952 r. dyr. Centr. Biura Studiów i Proj.Bud.Wodnego. Od 1962 r. - dyr. d.s. naukowo-bad. w Inst.Gosp.Wodnej, na którym pozostaje do dnia dzisiejszego. Specjalizuje się w hydrotechnice i gospodarce wod-

nej, przejściowo także w technologii betonów specjalnych. Udział w charakterze rzeczoznawcy i specjalisty w międzynarodowych komisjach d.s.ochrony przed zanieczyszczeniem i zasoleniem wód, a od kilkunastu lat w szeregu komisji, komitetów i rad naukowych, również RWPG.

Od 1967 r. - kier. Kat.Bud.Zapór i Siłowni Wodnych Polit. Krak.

Wysokie odznaczenia państwowe, m.in. Order Sztandaru Pracy II klasy.

Paweł ŻMIJEWSKI, doc. mgr inż., urodzony w 1905 roku, zmarł w 1962 roku.

Studia: Wydz.Inżynierii Łąd.Polit.Warszawskiej - 1936 r.

10 prac naukowych, m.in. referaty na I i II Ogólnopolską Konferencję Mechaniki Gruntów i Fundamentowania oraz referat na sesję naukową Wydz. Budownictwa Wodnego Polit. Krak. na XV-lecie PRL.

Działalność poza Wydziałem: w latach 1936-39 kieruje budową fabryki amunicji w Jawidzu k.Lublina. W czasie okupacji przebywa na Węgrzech i we Francji. W latach 1946-49 - kierownik Wydziału Nadzoru Technicznego w przeds. "Bibrohut" w Zabrze. W latach 1949/52 - inżynier projektant w "Miastoprojekcie" w Katowicach. W 1952-54 r. - wykładowca na Wydz.Inżynierii AGH w Krakowie, jednocześnie prowadzi wykłady na WSI w Katowicach. Od 1954 r. - z-ca prof. - kier. Katedry Mechaniki Gruntów i Fundamentowania Polit. Krak. Od 1959 r.- docent etatowy. W latach 1958-69 r. - prodziekan Wydziału Budownictwa Wodnego. W 1961 r. przechodzi do WSR w Krakowie na stanowisko kier. Katedry Gruntoznawstwa i Budownictwa Ziemi.

Zdzisław ŻMUDZIŃSKI, docent dr inż., urodzony w 1923 roku.

Studia: Wydz.Inżynierii AGH - 1950 r. Doktorat - 1964 r. W 1970 roku mianowany na docenta.

26 prac nauk. i artykułów, 20 recenzji i koreferatów, ok. 65 oprac. naukowych, naukowo-bad.i technicznych, 4 oprac.normalizacyjne.

Działalność na Uczelni: 1948-50 r. - /w czasie studiów/-a-

system w Kat.Bud.Dróg na Wydz.Inżynierii AGH. Od 1959 roku asystent Kat.Mechaniki Gruntów i Fundamentowania /m.in. organizował laboratorium do badań modelowych fundamentów/.Od 1964 roku - adiunkt, od 1966 r. - z-ca kier.Katedry, czł. Wydziałowej Kom.Współpracy z Przemysłem, opiekun grupy studenckiej, delegat pom.prac.nauki do Rady Wydziału.

Działalność poza Uczelnią: w 1950-62 r. w BPE " Energoprojekt" w Krakowie - kier.pracowni, od 1956 r. - główny specj. konstruktor. W tym czasie kilkadziesiąt projektów konstrukcji stalowych i żelbetowych, szereg nowych rozwiązań w zakresie konstrukcji wsporczych z betonu sprężonego, projekty i współpraca przy realizacji oraz organizacji prod.nowych oddziałów słupów strunobet. Jako ceniony specjalista - wysyłany kilkakrotnie za granicę przez resort energetyki.

Członek Podkom.Słupów i Fundamentów Polskiego Komitetu Wielkich Sieci Elektrycznych /CIGRE/, członek rektorskiej komisji d.s. badań naukowych. W latach 1967-68 - z-ca red. działu "B" "Czasopisma Technicznego". Od 1968 r. przew.zakładowego koła PZITB przy Polit.Krak.Srebrny Krzyż Zasługi.

5. WYKŁADOWCY, ADIUNKCI, ST.ASYSTENCI I ASYSTENCI

Agnieszka BARDZIK mgr inż.

w latach 1966 - 1967 asystent, od 1967 r. st.asystent w Katedrze Zapór i Siłowni Wodnych

Jerzy BILLEWICZ mgr inż.

od 1967 r. st.asystent w Katedrze Geodezji

Jan BOCHENEK mgr

w latach 1954 - 1958 asystent w Katedrze Ekonomii Politycznej

Jerzy BOGUSZ dr inż.

od 1963 r. adiunkt w Katedrze Dynamiki Budowli

Stanisław BORUŃ mgr inż.

w latach 1968 - 1969 asystent, od 1969 r. st.asystent w Katedrze Geometrii Wykreślnej

Kazimiera BRONIEWSKA dr inż.

od 1967 r. st.asystent, od 1969 r. adiunkt w Katedrze Wodociągów i Kanalizacji

Henryk BEYS dr inż.

w latach 1961 - 1964 asystent, w latach 1964 - 1969 st. asystent w Katedrze Geodezji

Barbara BUDZIŁO mgr inż.

od 1967 r. st.asystent w Katedrze Wodociągów i Kanalizacji

Roman CHOROŚNICKI dr n.ekonom.

od 1964 r. adiunkt w Katedrze Ekonomii Politycznej

Barbara CHOWANIEC mgr

w latach 1967 - 1968 asystent w Katedrze Ekonomii Politycznej

Danuta CHUDYKOWA mgr

w 1967 r. asystent w Katedrze Wodociągów i Kanalizacji

Władysław CICHON mgr

w latach 1963 - 1965 asystent, od 1965 r. st.asystent w Katedrze Ekonomii Politycznej

Henryk CZARNOCKI mgr inż.

w latach 1954 - 1956 st.asystent w Katedrze Regulacji Rzek i Budowy Dróg Wodnych

Ludmiła CZECH mgr inż.

w latach 1964 - 1966 asystent, od 1966 r. st.asystent w Katedrze Geometrii Wykreślnej

Jerzy DOMSKI mgr inż.

w latach 1964 - 1966 asystent, od 1966 r. st.asystent w Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania

Jan GASZYŃSKI mgr

od 1968 r. asystent w Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania

Jerzy GAWLIKOWSKI mgr inż.

od 1969 r. st.asystent w Katedrze Ekonomii Politycznej

Adam GRALAK mgr inż.

w latach 1966 - 1968 st.asystent w Katedrze Geodezji

Andrzej GUMIŃSKI dr inż.

od 1963 r. adiunkt w Katedrze Dynamiki Budowli

Stanisław HAJDUK mgr inż

w latach 1954 - 1961 adiunkt w Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania

Julian JASIŃSKI mgr

w latach 1954 - 1960 adiunkt w Katedrze Ekonomii Politycznej

Wiesław JAWAŃSKI mgr inż.

w latach 1959 - 1960 st.asystent w Katedrze Regulacji Rzek i Budowy Kanałów

Piotr JEŻ mgr inż.

w latach 1966 - 1968 asystent, od 1968 r. st.asystent w Katedrze Regulacji Rzek i Budowy Dróg Wodnych

Andrzej JURCZAK dr inż.

w latach 1954 - 1959 asystent w Katedrze Geometrii Wykreślnej, w latach 1959 - 1965 st.asystent, w latach 1965 - 1968 adiunkt w Katedrze Zapór i Siłowni Wodnych, od 1968 r. adiunkt w Katedrze Wodociągów i Kanalizacji

Jolanta JUSZCZYŃSKA-ŻIRALDO mgr inż.

w latach 1962 - 1964 asystent, od 1964 r. st.asystent w Katedrze Geometrii Wykreślnej

Janusz KAPTURKIEWICZ mgr inż.

w latach 1955 - 1957 asystent, w latach 1958 - 1962 st. asystent w Katedrze Geodezji

Ryszard KARWICKI dr n.ekonom.

od 1965 r. adiunkt w Katedrze Ekonomii Politycznej

Janusz KAWECKI mgr inż.

w latach 1967 - 1968 asystent, od 1968 r. st.asystent w Katedrze Dynamiki Budowli

Krzysztof KNAPIK mgr inż.

w latach 1966 - 1967 asystent, od 1967 r. st.asystent w Katedrze Budowy Zapór i Siłowni Wodnych

Daniel KOBUZ mgr

w latach 1955 - 1957 asystent w Katedrze Ekonomii Politycznej

Janina KONIAR-SCHAEFER dr inż.

w latach 1954 - 1956 st.asystent w Katedrze Budowy Zapór i Siłowni Wodnych, w latach 1956 - 1964 adiunkt, od 1964 r. adiunkt w Katedrze Melioracji Wodnych

Maciej KOWALCZYK mgr inż.

w latach 1965 - 1968 asystent, od 1968 r. st.asystent w Katedrze Melioracji Wodnych

Marek KOWALSKI mgr inż.

w latach 1954 - 1955 adiunkt w Katedrze Geodezji

Barbara KOZACZKIEWICZ mgr

od 1969 r. asystent w Katedrze Ekonomii Politycznej

Jacek KRUPIŃSKI mgr inż.

w latach 1963 - 1967 st.asystent, od 1967 r. asystent nauk.-
techn. w Katedrze Dynamiki Budowli

Bronisław KSIĄŻEK mgr inż.

w latach 1962 - 1965 st.asystent w Katedrze Mechaniki Gruntów
i Fundamentowania, od 1965 r. wykładowca w Katedrze Geologii
Inżynierskiej

Leon KUBAS mgr inż.

od 1968 r. asystent w Katedrze Geodezji

Eugeniusz KULWICKI dr praw

od 1966 r. adiunkt w Katedrze Ekonomii Politycznej

Szczęśław LASKOWSKI dr habil.n.ekonom.

od 1966 r. adiunkt w Katedrze Ekonomii Politycznej

L.LORANC mgr

w latach 1955 - 1956 asystent w Katedrze Ekonomii Politycznej

Agnieszka LUBOWIECKA-MYCZKOWSKA mgr inż.

w latach 1954 - 1965 st.asystent, od 1965 r. wykładowca w Ka-
tedrze Geometrii Wykreślnej

Teresa LUBOWIECKA mgr inż.

od 1967 r. st.asystent w Katedrze Wodociągów i Kanalizacji

Adam ŁAPTAŚ mgr inż.

od 1968 r. asystent w Katedrze Regulacji Rzek i Budowy Dróg
Wodnych

Edward ŁUKAWER mgr

w latach 1961 - 1962 adiunkt w Katedrze Ekonomii Politycznej

Jan MACHOWSKI mgr inż.

w latach 1961 - 1967 st.asystent w Katedrze Geodezji

Edward MACIĄG dr habil.inż.

od 1963 r. adiunkt w Katedrze Dynamiki Budowli

Maciej MACIEJEWSKI mgr inż.

w latach 1964 - 1966 asystent, od 1966 r. st.asystent w Katedrze Regulacji Rzek i Budowy Dróg Wodnych

Anna MALSKA mgr inż.

w latach 1964 - 1965 asystent, od 1966 r. st.asystent w Katedrze Melioracji Wodnych

Jadwiga MAŃKOWSKA-JURCZAK mgr

w latach 1961 - 1967 st.asystent w Katedrze Geometrii Wykreślnej

Danuta MISCHKE dr inż.

w latach 1963 - 1964 st.wykładowca, od 1964 r. adiunkt w Katedrze Dynamiki Budowli

Jacek MROCZEK mgr inż.

od 1969 r. asystent w Katedrze Geologii Inżynierskiej

Jerzy MUNIAK mgr inż.

w latach 1954 - 1963 st.asystent, od 1963 r. wykładowca w Katedrze Geometrii Wykreślnej

Janusz NABORCZYK mgr inż.

w latach 1966 - 1968 asystent, od 1968 r. st.asystent w Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania

Jan NIEMCZYK mgr inż.

w latach 1966 - 1968 st.asystent w Katedrze Geologii Inżynierskiej

Józef PIEKARZ mgr

w latach 1954 - 1958 asystent w Katedrze Ekonomii Politycznej

Maria PLEWA dr inż

od 1968 r. adiunkt w Katedrze Geologii Inżynierskiej

Stanisław POLAŃSKI dr inż.

w latach 1958 - 1963 adiunkt w Katedrze Geometrii Wykreślnej

Jerzy RATOMSKI mgr inż.

w latach 1967 - 1968 asystent, od 1968 r. st.asystent w Katedrze Regulacji Rzek i Budowy Dróg Wodnych

Bronisława RUDKOWSKA mgr inż.

w latach 1955 - 1965 st.asystent, od 1965 r. adiunkt w Katedrze Geometrii Wykreślnej

Kazimierz RZEGOCKI dr inż.

w latach 1959 - 1961 asystent w Katedrze Geodezji, w latach 1961 - 1966 st.asystent, od 1967 r. adiunkt w Katedrze Geologii Inżynierskiej

Adam SALA mgr inż.

w latach 1967 - 1969 asystent, od 1969 st.asystent w Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania

Leszek SANECKI mgr inż.

od 1969 r. asystent w Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania

Zbigniew SIKORA mgr inż.

w latach 1956 - 1958 asystent w Katedrze Ekonomii Politycznej

Krystyna SITEK mgr inż.

w latach 1965 - 1967 asystent, od 1967 r. st.asystent w Katedrze Melioracji Wodnych

Jerzy SOBCZAK dr inż.

od 1954 r. adiunkt w Katedrze Budowy Zapór i Siłowni Wodnych

Leszek SOSNKOWSKI mgr

od 1969 r. asystent w Katedrze Ekonomii Politycznej

Jadwiga STOLARCZYK dr n.ekonom.

w latach 1960 - 1964 asystent, od 1964 r. adiunkt w Katedrze Ekonomii Politycznej

Barbara STRZEBOŃSKA-RATOMSKA mgr inż.

w latach 1967 - 1969 asystent, od 1969 r. st.asystent w Katedrze Budowy Zapór i Siłowni Wodnych

Urszula ŚLUSARCZYK mgr inż.

w latach 1966 - 1968 asystent, od 1968 st.asystent w Katedrze Geodezji

Jerzy SZEWCZYK mgr

od 1968 r. asystent w Katedrze Wodociągów i Kanalizacji

Janusz SZWAJA mgr

w latach 1954 - 1956 asystent, w latach 1956-1961 st.asystent w Katedrze Ekonomii Politycznej

Hanna TUBIELEWICZ-WITKOWSKA dr inż.

w latach 1965 - 1967 st.asystent, od 1967 r. adiunkt w Katedrze Regulacji Rzek i Budowy Dróg Wodnych

Mieczysław WACŁAWSKI mgr inż.

w latach 1962 - 1964 asystent w Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania, od 1964 r. st.asystent w Katedrze Geologii Inżynierskiej.

Tadeusz WAJDA mgr inż.

w latach 1967 - 1969 asystent, od 1969 r. st.asystent w Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania

Maria WALA mgr inż.

od 1968 r. asystent w Katedrze Geometrii Wykreślnej

Jacek WARMUZEK mgr

w latach 1952 - 1954 st.asystent, w latach 1954 - 1961 adiunkt w Katedrze Ekonomii Politycznej

Ireneusz WEISS dr praw

w latach 1954 - 1955 asystent, w latach 1955 - 1956 st. asystent, od 1956 r. adiunkt w Katedrze Ekonomii Politycznej

Bronisław WERBLAŃSKI mgr inż.

w latach 1955 - 1959 asystent w Katedrze Geodezji

Wiesław WIELGUS mgr inż.

w latach 1954 - 1967 adiunkt, od 1968 r. st.konstruktor w Zakładach Doświadczalnych

Wawrzyniec WIERZBICKI dr

w latach 1961 - 1962 adiunkt w Katedrze Ekonomii Politycznej

Zdzisław WÓJTOWICZ dr inż.

w latach 1961 - 1963 asystent, w latach 1963 - 1967 st. asystent, od 1967 r. adiunkt w Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania

Mieczysław WOJTYNA dr praw

od 1966 r. adiunkt w Katedrze Ekonomii Politycznej

Bogdan WOLSKI mgr inż.

w latach 1965 - 1967 asystent, od 1967 r. st.asystent w Katedrze Geodezji

Aleksander WYPOREK mgr inż.

w latach 1952 - 1955 asystent, w latach 1955 - 1961 st. asystent w Katedrze Geodezji

Jan ZIELIŃSKI dr n.ekonom.

w latach 1963 - 1967 adiunkt w Katedrze Ekonomii Politycznej

Janusz ZIPSER mgr inż.

w latach 1954 - 1956 asystent, w latach 1957 - 1961 adiunkt w Katedrze Geometrii Wykreślnej

Marta ŻMUDA mgr inż.

w latach 1961 - 1963 asystent w Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania

Michał ŻUKOWSKI mgr inż.

w latach 1954 - 1959 st.asystent w Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania

6. PRZEWODY DOKTORSKIE PRZEPROWADZONE NA WYDZIALE

Zenon CEROWSKI mgr

Tytuł rozprawy: "Prędkości rozchodzenia się i współczynniki pochłaniania podłużnych i poprzecznych fal akustycznych w dwufazowych ośrodkach gruntowych"

Data obrony: 27 VI 1968 r.

Promotor: doc. dr habil.inż. Julian Pałka

Jerzy LEŚ mgr inż.

Tytuł rozprawy: "Konstrukcje kwadryk w oparciu o korelacyjne związki"

Data obrony: 13 XI 1968 r.

Promotor: doc. dr habil.inż. Bronisław Ślusarczyk

Stanisław AUGUSTYNIAK mgr inż.

Tytuł rozprawy: "Rumowisko denne rzeki Raby".

Data obrony: 16 V 1970 r.

Promotor: doc.dr habil.inż. Bolesław Kordas

7. DYPLOMANCI WYDZIAŁU

1. Tytuł magistra inżyniera otrzymali

w roku akademickim 1954/55

Baňhan Alojzy	Rolewicz Jerzy
Fisek Jan	Sosnowski Beniamin
Gładki Józef	Wieczysty Artur
Konior Adam	Wołek Józef
Mizgalewicz Jerzy	Wydro Jan

w roku akademickim 1955/56

Banaś Jerzy	Łagosz Tadeusz
Ciechanowski Stanisław	Łychowski Jerzy
Derendal Wanda	Mikuś Józef
Dzyżdzyk Jerzy	Orłowski Wojciech
Gawlik Andrzej	Osuch Bolesław
Gębala Janik Zofia	Plater Jacek
Gorczyca Józef	Preibisz Jan
Gromek Mieczysław	Reiss Paweł
Guschlbauer Krystyna	Skarżyński Marian
Herz Anna	Sojka Józef
Janik Stanisław	Sopiarz Stanisław
Jawański Wiesław	Szezupak Józef
Kordas Bolesław	Tomiozek Franciszek
Kostera Eugeniusz	Wojtanowska Anna
Krawczyk Tadeusz	Zaremba Janusz
Krobicki Maciej	

w roku akademickim 1956/57

Bednarczyk Zdzisław	Kordeusz Wacław
Bogucki Jerzy	Krużlewska Oktawia
Cembala Eugeniusz	Maćkała Stanisław
Chorzępa Krystyna	Matwiszyn Jerzy
Czekaj Jan	Mikołajko Tadeusz
Domański Jacek	Nawara Legutko Maria
Freybarger Aleksandra	Stonarski Leszek
Grabski Andrzej	Zawadzki Ryszard

w roku akademickim 1957/58

Bujak Magdalena	Migdał Wiesław
Burnagel Stanisław	Milanowski Marek
Cebula Wojciech	Misztal Kazimierz
Ciebiała Zbigniew	Ornicki Jacek
Dura Józef	Pasternak Władysław
Durbas Włodzimierz	Piekarski Andrzej
Gancarek Henryk	Bożnowski Józef
Gardziel Ryszard	Sekulski Zdzisław
Górecki Antoni	Sordyl Danuta
Grzyb Józef	Suchan Jan
Kaczmarczyk Adolf	Szewczyk Stanisław
Kędzier Ewa	Szwałko Tadeusz
Kuncio Marian	Więcek Bogumiła
Litwiński Czesław	Zajac Eugeniusz
Marzysiak Władysław	Żukiewicz Anatol
Miehniewski Jacek	

w roku akademickim 1958/59

Derecki Kazimierz	Gaczoł Bogumiła
Dynia Zbigniew	Jasiński Andrzej

Jurezak Andrzej
 Knop Zygmunt
 Kowalczyk Ewa
 Krajewski Bolesław
 Kwak Zbigniew
 Leśny Jan
 Macura Leona

Rudzińska Maria
 Rzegecki Kazimierz
 Staniozek Albin
 Stancok Krystyna
 Starowiec Józef
 Trędownicz Jan
 Wójcik Stefan

w roku akademickim 1959/60

Biernat Mieczysław
 Boćko Jan
 Brańka Czesława
 Burak Stanisław
 Chudzikiewicz Władysława
 Cieśla Barbara
 Destatnia Krystyna
 Durezak Krystyna
 Figiel Edward
 Filimowski Janusz
 Florowski Jerzy
 Galica Jan
 Głęb Barbara
 Golszewska-Mischke Maria
 Grelowski Stanisław
 Grzela Andrzej
 Jandura Janusz
 Kędzierski Tadeusz
 Knapik Zygmunt
 Kowalski Jerzy
 Kozłowski Jerzy
 Krupa Julian
 Kruszeo Szezeban
 Kumor Józef
 Kurek Ryszard

Laeh Widziak Stanisława
 Latus Eugeniusz
 Machowski Stanisław
 Maciaszek Anna
 Matan Józef
 Misiaczek Krystyna
 Młynarczyk Jadwiga
 Mozdzeń Zbigniew
 Myszkowska Michel Danuta
 Ossoliński Józef
 Paszucha Marek
 Pietrowski Czesław
 Piórecki Jacek
 Pusz Zenon
 Raczyński Janusz
 Roszkowski Andrzej
 Sender Antonina
 Stronczak Jerzy
 Stróżecki Andrzej
 Szczęsny Jerzy
 Szostak Edward
 Szwed Czesława
 Tekielska Maria
 Tuman Władysława
 Wałęga Aleksander

Wasilewski Franciszek
 Węctaw Kazimierz
 Wilkosz Adam

Wojtowicz Edzislaw
 Zakrzewska Teresa

w roku akademickim 1960/61

Adamowicz Urszula
 Andrusiewicz Bogdan
 Augustyniak Stanisław
 Barabasz Kazimierz
 Bogucki Bogumił
 Bosak Zofia
 Budkiewicz Andrzej
 Czechowska Jędrysko Barbara
 Dajaka Dhafer
 Dudzie Antoni
 Dudzie Czesława
 Dziurzyńska Halina
 Fogelman Ewa
 Gadomski Tadeusz
 Garbacki Marian
 Gawron Ludwika
 Geringer Józef
 Gliwa Roman
 Grodecka Halina
 Hass Leopold
 Hodowański Aleksander
 Jakubowski Janusz
 Józefowicz Andrzej
 Kalitan Józef
 Karolozuk Stanisław
 Kilian Mieczysław
 Korzeniowska Krystyna
 Kozik Jerzy
 Krempa Aleksander

Krzyształowicz Janina
 Kudasik Halina
 Latawiec Eugeniusz
 Luba Florian
 Maloszczyk Jerzy
 Markowicz Czesława
 Matuszyk Tadeusz
 Michalozyk Zbigniew
 Ogiegło Stanisław
 Orszulik Krystyna
 Potoczny Antoni
 Potoczny Krystyna
 Schreyer Wiktor
 Semof Andrzej
 Siekański Zbigniew
 Stankiewicz Renata
 Stobierski Józef
 Sytnik Antoni
 Szuptarski Jerzy
 Tomik Teresa
 Trojan Antoni
 Trylska Danuta
 Wianecka Danuta
 Wiącek Barbara
 Wojnarowicz Cecylia
 Zadrozny Jan

w roku akademickim 1961/62

Bednarczyk Ewa	Opaska Stefan
Brodner Klara	Pacholec Józef
Cywirski Józef	Paluch Jan
Czerniewska Krystyna	Patuszyński Jan
Drozdowski Jerzy	Pawłowska-Kołton Krystyna
Drożdż Jerzy	Pawłocznyk Jan
Dziadoń Anna	Pocielaj Jerzy
Dziurzyński Adam	Polak Zenon
Fryt Anna	Pelzer Jan
Gajewska Ewa	Rawska Marta
Grzyb Bobołowicz Cecylia	Róg Aleksander
Hadzewicz Janina	Skotniczy Janina
Jaworski Grzegorz	Smolińska Barbara
Juszyńska Jolanta	Sobieraj Stefan
Kołton Adam	Selarz Bogusław
Kornas Jan	Stankiewicz Stanisław
Korpała Stanisław	Strada Anna
Krajewska Barbara	Szczeciński Marcin
Krzemień Jarosz Jadwiga	Szydłowska Barbara
Labiniec Janusz	Ślęzak Ryszard
Łoszevska Liliana	Tarnowski Lesław
Maciejewski Mieczysław	Witas Walerian
Marchela Jacek	Wójtowicz Kazimierz
Mreńca Korzeniak Franciszka	Zyga Tadeusz
Olszewski Zbigniew	

w roku akademickim 1962/63

Banaś Krystyna	Durak Stanisław
Bukała Roman	Dyląg Stanisław
Chmura Kazimierz	Frodyma Zofia
Cieź Urbańska Irena	Gaweł Jan

Gmińska Kinga
 Goławiecka Ewa
 Hawrykiewicz Tomasz
 Irlik Tadeusz
 Jasienica Anna
 Kajder Barbara
 Kamiński Andrzej
 Kenopka Andrzej
 Kożuch Jacek
 Krupa Zofia
 Kurek Władysław
 Lechman Janusz
 Lisewski Roman
 Lubowiecka Teresa
 Macała Henryk
 Maciejewski Maciej
 Miętka Teresa
 Mikulska Maria

Nowak Alicja
 Orzeł Franciszek
 Otrębska Halina
 Petters Stefan
 Piniński Piotr
 Przytułski Marian
 Rzeźnikiewicz Tadeusz
 Skąpski Andrzej
 Stawski Ryszard
 Stenawski Jacek
 Stopnioki Konrad
 Stradowski Zdobysław
 Wiśniewski Jan
 Wiśniewski Witold
 Wehlfeld Jerzy
 Wojas Tadeusz
 Wójcik Jerzy

w roku akademickim 1963/64

Bieda Jan
 Biegun Nowacka Jolanta
 Czuban Anna
 Demski Jerzy
 Dudziński Andrzej
 Dzięgieł Zbigniew
 Filip Stanisław
 Flis Mościoka Małgorzata
 Grabowska Emilia
 Gruszczyk Helena
 Guzik Krystyna
 Jakubowicz Marek
 Jerdan Dolipska Małgorzata
 Kiszakiewicz Stanisław

Kłusak Irena
 Konkol Jan
 Kepecki Antoni
 Kowalski Andrzej
 Kubaś Władysław
 Leja Jadwiga
 Lipień Kazimierz
 Madejska Barbara
 Mochelicki Antoni
 Mrugała Jan
 Nahorecka Halina
 Paczoska Teresa
 Pauli Jadwiga
 Pęk Józef

Płaskoń Roman
Pocyna Zygmunt
Regowski Jan
Soliwoda Stefan
Stamm Stanisław
Szaferksi Zdzisław
Szwedyk Ryszard

Śmiałek Marian
Waškowska Maria
Winnicki Janusz
Witokowski Piotr
Wojtanowska Barbara
Zdanowicz-Przybyłowska Ewa
Zinkiewicz Bogdan

w roku akademickim 1964/65

Badowski Andrzej
Bardzik Agnieszka
Boruszewska Anna
Bronawska Marta
Dec Władysław
Dubis Kazimierz
Dźwięga Stanisław
Gajewski Andrzej
Gąsiorska Maria
Grehs Jolanta
Jasztal Tadeusz
Jeż Piotr
Kaczmarczyk Antoni
Klęk Halina
Knapik Krzysztof
Konopka Michał
Konstankiewicz Jerzy
Korezowski Andrzej
Kowalezyk Maciej
Kufel Jan
Kuleszyński Jerzy
Latuszek Józef
Lechowski Leszek
Lęka Barbara
Lichoń Adam

Lada Barbara
Michalik Mieczysław
Miechno Andrzej
Misiewicz Kazimierz
Muniak Andrzej
Naberezyk Janusz
Nowojewski Tadeusz
Pasternak Alicja
Pieniątek Stanisław
Rybozyński Stanisław
Skrzypek Jan
Sroga Ryszard
Stankiewicz Anna
Sternalski Józef
Sytuła Stanisław
Szajca Andrzej
Wiatr Franciszek
Wiacek Tadeusz
Widomski Krzysztof
Woźnica Andrzej
Wymysło Krzysztof
Zajac Lichoń Elżbieta
Zielnik Wiesław
Zięba Ignacy

w roku akademickim 1965/66

Aleksy Jerzy	Nowacki Jan
Baścik Wiesław	Nowosielski Stanisław
Bednarz Józef	Osiński Maciej
Bielówka Andrzej	Pasula Kazimierz
Cebo Stefan	Prerok Czesław
Cybulski Jerzy	Ratowski Jerzy
Dobrzyńska Lucja	Rybak Marian
Duraj Janusz	Sala Adam
Filipek Eugeniusz	Schewier Jurgen
Furman Teresa	Sitek Opałek Alina
Grabowska Elżbieta	Słysz Krzysztof
Halama Anna	Sokołowski Janusz
Hamera Jan	Strzebońska Barbara
Kaczkowski Jerzy	Suski Jan
Kaczmarczyk Tomasz	Świstowicz Krystyna
Karwacka Barbara	Tobiasz Kazimierz
Kozankiewicz Skierawska Barbara	Wajda Tadeusz
Kubański Janusz	Więcek Jan
Laskowski Mieczysław	Wilk Tadeusz
Labuzek Kazimierz	Wojtowicz Witold
Micherdzińska Ewa	Wójcik Anna
Mżyk Stefan	Wójcik Andrzej
	Żurek Jerzy

w roku akademickim 1966/67

Basista Jacek	Faliszewska Zofia
Boruń Stanisław	Gergowich Kazimierz
Brodziński Jan	Guziak Janina
Bryś Ewa	Hajduk Julian
Chałupniak Edward	Heyda Tadeusz
Ćwikowski Janusz	Jelonek Augustyn

Jelonek Wojciech
 Kapinos Feliks
 Kluska Janina
 Klusak Jerzy
 Krzystyniak Jacek
 Leńczowska Placko Maria
 Lipiarz Kazimierz
 Madejski Włodzimierz
 Makowski Stefan
 Materak Edward
 Michalik Piotr
 Michalski Piotr
 Michułka Stanisław
 Parizek Jan
 Patrow Ewa
 Piaszczyński Andrzej

Piekietko Jan
 Piwowarski Jerzy
 Podolska Maria
 Prystaj Andrzej
 Radowska Danuta
 Sadowski Janusz
 Sięka Józef
 Sowa Jan
 Stachewicz Marek
 Turska Krystyna
 Wędzioha Marek
 Wojtaś Ryszard
 Zapart Kazimierz
 Zaręba Adam
 Zawadzki Leszek
 Zelech Alicja
 Zimny Stanisław

w roku akademickim 1967/68

Baron Leszek
 Biegun Andrzej
 Bosek Edward
 Bożyczko Leszek
 Bydoń Henryka
 Calik Ryszard
 Cnotka Janina
 Czulak Maria
 Dembowski Konstanty
 Dubel Jan
 Dziedzic Elżbieta
 Gajewski Ryszard
 Haćlubiozko Barbara
 Heine Elżbieta
 Hewrycz Elżbieta

Janitek Edward
 Jankowski Tadeusz
 Jurkojé Artur
 Kapusta Jadwiga
 Klimaczak Leszek
 Kłosiński Andrzej
 Kraus Jan
 Kurpyta Danuta
 Kwaśnica Helena
 Leksyeki Jan
 Laptas Adam
 Malijewska Danuta
 Malota Stanisław
 Marciniak Ewa
 Mielnieczuk Krzysztof

Miroch Jan
 Mroczek Jacek
 Nerek Edward
 Obidowicz Andrzej
 Opalińska Renata
 Osiński Tomasz
 Piątkowska Ewa
 Pietrowski Jan
 Flacko Andrzej
 Freidl Barbara
 Prorok Krystyna
 Rabiarez Janusz
 Basiński Jerzy
 Ratowski Aleksander
 Rótanka Tadeusz
 Ryehliki Jan
 Rymar Janusz
 Schaller Leszek

Schnayder Krystyna
 Stachura Anna
 Stawowiak Jacek
 Sulima Anna
 Szajna Jacek
 Szałaśna Monika
 Urban Józef
 Wadowski Bogusław
 Wierzbiński Jan
 Wieteska Tadeusz
 Wilkosz Józef
 Własiński Bogdan
 Wójcik Barbara
 Zapał Andrzej
 Zemka Ewa
 Zielińska Anna
 Zieliński Zbigniew
 Zięba Janusz

w roku akademickim 1968/69

Beksa Zofia
 Bigaj Zdzisław
 Bomba Ewa
 Cebe Kinga
 Cieślak Jacek
 Demarezyk Lucyna
 Dzierżanowski Jan
 Fatla Jan
 Fijołek Janusz
 Firlit Marek
 Gąsienica Andrzej
 Gełda Aleksander
 Górską Jaworską Henryka
 Grzyb Bernard

Hireń Zbigniew
 Jagoda Urszula
 Jaworski Krzysztof
 Kapołka Antoni
 Kasprzyk Ewa
 Kolasa Małgorzata
 Kruczek Bogumiła
 Król Jan
 Kubiński Wiesław
 Kucharska Ewa
 Lechowski Lech
 Lelek Ewa
 Leszczyński Maciej
 Lorenc Ryszard

Mazanek Jadwiga
 Mazuga Tomasz
 Misiek Józef
 Mudrak Józef
 Nocuń Władysław
 Nowosielski Witold
 Parfiński Zbigniew
 Piotrowski Edward
 Podstawka Janina
 Pona Andrzej

Sanecki Leszek
 Skalski Jacek
 Socha Jerzy
 Starczyk Marek
 Szczepanik Andrzej
 Wideł Teresa
 Wolak Zofia
 Wolnik Andrzej
 Wojtowicz Antoni
 Wrona Henryk

2. Tytuł inżyniera otrzymali

w roku akademickim 1954/55

Badura Bronisław
 Baranowski Maciej
 Bąk Tadeusz
 Bednarczyk Zdzisław
 Czech Mirosława
 Czopek Tadeusz
 Domański Jan
 Dulewicz Eugeniusz
 Dziewie Wojciech
 Furmanek Paweł
 Harabas Józef
 Hołowczak Stanisław
 Jedliński Janusz
 Kaczmarczyk Maria
 Kopecka Barbara
 Krupisz Władysław
 Maczuga Marian
 Marszałek Zbigniew
 Marzec Stanisław

Mazan Krystyna
 Miklas Czesław
 Mroczek Tadeusz
 Niedzielski Jan
 Nowak Jerzy
 Rachwał Sawicka Krystyna
 Sikociński Alojzy
 Solarczyk Mirosław
 Stokłosa Zbigniew
 Strojny Adam
 Sypek Emilian
 Szubra Romuald
 Walter Michalina
 Wasilewski Alfred
 Werblański Bronisław
 Wierciech Stanisław
 Wiesner-Kwiatkowska Eugenia
 Wojtuszek Kazimierz
 Zapala Ludwik
 Żołądź Mieczysława

w roku akademickim 1955/56

Braǳlewicz Adam	Kamiński Włodzimierz
Bylica-Cetnarowicz Krystyna	Kasperkiewicz Jacek
Chmielewska Barbara	Kościelny Kazimierz
Chojnacki Janusz	Król Stanisław
Czapor Aleksander	Kubaty Stanisław
Dąbek Antoni	Kurzej Wojciech
Drelichowski Roman	Lwow Borys
Dutkiewicz Krystyna	Marciak Andrzej
Dziubek Tadeusz	Mikłaszewski Ryszard
Fela Mieczysław	Niedziocha Lidia
Forezak Sławomir	Oleksy Ryszard
Gawor Adam	Pazdro Adam
Gąsior Stanisław	Pełesz Stanisław
Gołębiowski Jan	Porzycki Piotr
Górka Józef	Sichelski Franciszek
Górnisiewicz Zaczkowska Maria	Sitarz Władysław
Gryz Wiktoria	Stós Grąbczewska Zofia
Grzesiak Edward	Świegoda Jan
Grzywa Mirosław	Wilk Stefan
Jasonek Teresa	Worytko Roman
Kaczmarczyk Jerzy	Zmyślony Bronisława

w roku akademickim 1956/57

Anielska Maria	Koszuba Nowaczek Helena
Bałus Stefan	Rapacz Władysław
Dutkiewicz Wiesław	Rybak Mieczysław
Fietko Włodzimierz	Szymański Jan
Górka Józef	Trzos Karol
Klasa Brunicki Hugo	Zaczkowski Andrzej

w roku akademickim 1958/59

Duszczyńska Halina
Hornik Ryszard
Kozioł Krystyna
Paluszek Ryszard

Piwiński Tadeusz
Tunajek Maria
Wyka Marian

T y t u ł i n ż y n i e r a z a w o d o w e g o

w roku akademickim 1967/68

Drapa Andrzej
Krajewska Wanda
Kusiak Aleksander
Tarnowski Artur
Tyski Andrzej

Werewka Jan
Wilk Andrzej
Wilk Bogdan
Witkowiec Władysław

w roku akademickim 1968/69

Baran Jan
Bardel Czesław
Bieniasz Tadeusz
Boczar Zbigniew
Chodurek Andrzej
Doniec Anna
Grabaeki Adam
Hejda Stanisław
Howerski Czesław

Jagła Halina
Kasprzyk Antoni
Kowalski Ryszard
Lenda Kazimierz
Rudkiewicz Ewa
Węclaw Danuta
Wołoszyn Leszek
Wójcik Kazimierz
Złotecki Henryk

SPIS TREŚCI

	str.
1. Rozwój Wydziału i jego Katedr	3
Katedra Geodezji	7
Katedra Regulacji Rzek i Budowy Dróg Wodnych	10
Katedry Budowy Zapór i Siłowni Wodnych	12
Katedra Mechaniki Gruntów i Fundamentowania	15
Katedra Geometrii Wykreślnej	18
Katedra Ekonomii Politycznej	19
Katedra Melioracji Wodnych	22
Katedra Dynamiki Budowli	24
Katedra Geologii Inżynierskiej	26
Katedra Wodociągów i Kanalizacji	28
2. Ewolucja programu nauczania i profil absolwenta	30
3. Dziekani, prodziekani, delegaci do Senatu	40
4. Profesorowie, docenci, st. wykładowcy	41
5. Wykładowcy, adiunkci, st. asystenci, asystenci	62
6. Przewody doktorskie przeprowadzone na Wydziale	70
7. Dyplomanci Wydziału	71

S. 04
S. 07

S. 85

101
BIBLIOTEKA GŁÓWNA
Politechniki Krakowskiej

44346

Czyl. Gł.

Biblioteka Politechniki Krakowskiej

1000022221